

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 5 Μαρτίου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Σειραδάκης Πρόεδρος και Εισηγητής, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου και Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 25.01.2020 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 84/27.01.2020 της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, η οποία αποτελείται από: α) την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ., β) την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, γ) την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» που εδρεύει, οδός, αρ., Τ.Κ., δ) την Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» που εδρεύει στον,, αρ., Τ.Κ. και ε) την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ.

Κατά του (εφεξής αναθέτουσα αρχή) και

Της πρώτης παρεμβαίνουσας Ένωσης Οικονομικών Φορέων με την επωνυμία «.....» με δ.τ.,, με δ.τ.» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

Της δεύτερης παρεμβαίνουσας Ένωσης Οικονομικών Φορέων με την επωνυμία «με δ.τ. «»,με δ.τ. «», με δ.τ. «» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα ένωση επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 004/14.01.2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 1/14.01.2020 Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του (ΑΔΑ:), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγιναν δεκτές αφενός η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», β) Η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η Ετερόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» και αφετέρου η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», β) η Ομόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «,,» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «».

Με την πρώτη ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ένωση αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί ως απαράδεκτη, άλλως ως αβάσιμη η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή και να διατηρηθεί σε ισχύ η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 004/14.01.2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 1/14.01.2020 Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του-..... (ΑΔΑ:), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, κατά το μέρος που αφορά την προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την

επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «.....», β) η Ομόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «,,» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία « -» και ήδη πρώτης παρεμβαίνουσας.

Με τη δεύτερη ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ένωση αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή και να διατηρηθεί σε ισχύ η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 004/14.01.2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 1/14.01.2020 Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του-.....(ΑΔΑ:), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, κατά το μέρος που αφορά την προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «.....», β) Η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «-.....» και γ) η Ετερόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία « » και τον διακριτικό τίτλο «» και ήδη δεύτερης παρεμβαίνουσας.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, ο-..... ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Ανοιχτό Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό άνω των ορίων, με Αριθμό Συστήματος Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Διαγωνισμών (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.), η οποία δημοσιεύτηκε στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κωδικό αριθμό EE/S S142 25.07.2019 349611-2019-EL, ενώ αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 25.07.2019, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.), με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από

.....», β) Η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και γ) η Ετερόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «» και αφετέρου η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», β) η Ομόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «»,» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «», για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση αιτείται: α) να γίνει δεκτή η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, β) να ακυρωθεί, άλλως να ανακληθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 004/14.01.2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 1/14.01.2020 Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του (ΑΔΑ:), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγιναν δεκτές αφενός η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», β) Η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η Ετερόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και αφετέρου η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», β) η Ομόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «»,» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «», γ) να αποκλειστούν οι ανωτέρω οικονομικοί φορείς, άλλως δ) να επιστραφεί η υπόθεση στη Διοίκηση για να προβεί στην ορθή βαθμολόγηση σύμφωνα με τον νόμο και τη Διακήρυξη, ώστε να τεθεί στην 1^η θέση της βαθμολογίας η προσφεύγουσα ένωση.

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

4. Επειδή, η προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016: α) για την Ανώνυμη Εταιρεία «» (κωδικός e-παραβόλου), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 24.01.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας, ποσού τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων εβδομήντα ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (4.270,52 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.) β) για την Ανώνυμη Εταιρεία «» (κωδικός e-παραβόλου), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 24.01.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της, ποσού τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων εβδομήντα ευρώ και πενήντα τριών λεπτών (4.270,53 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.), γ) για την Ανώνυμη Εταιρεία «» (κωδικός e-παραβόλου), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 24.01.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας, ποσού οκτακοσίων επτά ευρώ και ενενήντα επτά λεπτών (807,97 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.), δ) για την Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης «» (κωδικός e-παραβόλου), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 25.01.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της, ποσού χιλίων πενήντα έξι ευρώ και πενήντα έξι λεπτών (1.056,56 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.), και ε) για την Ανώνυμη Εταιρεία «» (κωδικός e-παραβόλου), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 24.01.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της, ποσού δύο

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα τεσσάρων ευρώ και τριάντα τεσσάρων λεπτών (2.494,34 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίμαχος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, στις 30.01.2020, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση Προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.

11. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 07.02.2020 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 7 Φεβρουαρίου 2020 παρέμβαση της πρώτης παρεμβαίνουσας Ένωσης Οικονομικών Φορέων με την επωνυμία « με δ.τ., με δ.τ.» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβαίνουσα, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

κατάστασης, δεδομένου ότι η προσφορά της έχει ήδη γίνει αποδεκτή στο στάδιο αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και των τεχνικών προσφορών και έχει προκριθεί στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω πρώτη παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

12. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 07.02.2020 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 7 Φεβρουαρίου 2020 παρέμβαση της δεύτερης παρεμβαίνουσας Ένωσης Οικονομικών Φορέων με την επωνυμία « με δ.τ. «», με δ.τ. «.....», με δ.τ. «» που εδρεύει στον, οδός, αρ., Τ.Κ., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβαίνουσα, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης, δεδομένου ότι η προσφορά της έχει ήδη γίνει αποδεκτή στο στάδιο αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και των τεχνικών προσφορών και έχει προκριθεί στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω δεύτερη παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

13. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή, προσκλήθηκε, από τον Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 116/27.01.2020 Πράξης του «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής & Εισηγητή – Κλήση περί Απόψεων επί Αιτήματος Προσωρινών Μέτρων», η οποία της κοινοποιήθηκε στις 27.01.2020 και υπέβαλε, εντός της οριζόμενης προθεσμίας, στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις της, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

14. Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση, βάσει του άρθρου 365 παρ. 1, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 42 του άρθρου 43 του Ν. 4605/2019 και ισχύει,

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

υπέβαλε εμπρόθεσμα και παραδεκτά, στις 20.02.2020 μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού, το από 20.02.2020.

15. Επειδή, αντιθέτως, τα από 28.02.2020 υπομνήματα της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, τα οποία αμφότερα υποβλήθηκαν στις 28.02.2020 μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού προς αντίκρουση των απόψεων της αναθέτουσας αρχής και του υπομνήματος που κατέθεσε η προσφεύγουσα ένωση, απορρίπτονται ως απαράδεκτα, καθώς η διάταξη του άρθρου 365 παρ. 1, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 42 του άρθρου 43 του Ν. 4605/2019 και ισχύει, επιφυλάσσει ρητά το δικαίωμα άσκησης υπομνήματος, αποκλειστικά και μόνο στον προσφεύγοντα και όχι στον ή στους παρεμβαίνοντες.

16. Επειδή, στην κρινόμενη προσφυγή, η προσφεύγουσα ένωση, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και υπέβαλε παραδεκτά προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της και συνεπακόλουθα θεμελιώνει βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της υπ' αριθμ. 004/14.01.2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 1/14.01.2020 Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του (ΑΔΑ:), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγιναν δεκτές αφενός η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «», β) Η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και γ) η Ετερόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «» και ήδη πρώτης παρεμβαίνουσας και αφετέρου η προσφορά της Ένωσης Οικονομικών Φορέων, στην οποία συμμετέχουν: α) η Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «

.....», β) η Ομόρρυθμη Εταιρεία με την επωνυμία «,
.....,» και τον διακριτικό τίτλο «» και γ) η
Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «» και ήδη
δεύτερης παρεμβαίνουσας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ένωση θεμελιώνει το
έννομο συμφέρον της στην εσφαλμένη αποδοχή της προσφοράς έτερων
προσφερόντων και εν προκειμένω στη ζημία που υφίσταται από τυχόν
παράνομη συμμετοχή τρίτων στον διαγωνισμό και δη της πρώτης και της
δεύτερης παρεμβαίνουσας και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της
προσφοράς τους (βλ. ΕΑ ΣτΕ 1216/2006, πρβλ ΕΑ ΣτΕ 512/2002, 517/2001),
επιδιώκοντας ευλόγως η προσφεύγουσα ένωση να της ανατεθεί η συγκεκριμένη
σύμβαση, στρεφόμενη κατά του συνόλου των έτερων προσφερόντων οι οποίοι
προηγούνται σε σειρά μειοδοσίας.

Νομίμως και παραδεκτά φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου}
Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

17. Επειδή, εφαρμοστέα στον επίμαχο διαγωνισμό είναι ιδίως, το άρθρο 18
«Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων»
(άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), το άρθρο 53 «Περιεχόμενο εγγράφων της
σύμβασης», το άρθρο 54 «Τεχνικές προδιαγραφές» (άρθρο 42 της Οδηγίας
2014/24/ΕΕ), το άρθρο 75 «Κριτήρια επιλογής» (άρθρο 58 της Οδηγίας
2014/24/ΕΕ), το άρθρο 78 «Στήριξη στις ικανότητες άλλων φορέων» (άρθρο 63
της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), το άρθρο 79 «Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο
Σύμβασης» (άρθρο 59 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), το άρθρο 80 «Αποδεικτικά
μέσα» (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) και το άρθρο 86 «Κριτήρια
ανάθεσης των συμβάσεων» (άρθρο 67 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν.
4412/2016.

18. Επειδή, περαιτέρω, στο Κεφάλαιο Γ΄ της Διακήρυξης, άρθρο 19 με τίτλο
«Κριτήρια επιλογής», παρ. 19.2 και 19.3 με τίτλο «Οικονομική και
χρηματοοικονομική επάρκεια» και «τεχνική και Επαγγελματική Ικανότητα»
αντίστοιχα (σελ. 25), ορίζεται ότι: **«Άρθρο 19 . Κριτήρια επιλογής**

[...].

19.2 Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια

Οι προσφέροντες να έχουν μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών τις δέκα (10) τελευταίες οικονομικές χρήσεις ποσόν τουλάχιστον ίσο με **2.580.000,00 €**.

Σε περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων, ο απαιτούμενος μέσος ετήσιος κύκλος εργασιών, αφορά τον συνολικό μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών όλων των οικονομικών φορέων.

19.3. Τεχνική και Επαγγελματική Ικανότητα

Κάθε προσφέρων πρέπει να διαθέτει:

(α) Απαιτήσεις στελέχωσης

1. Για την κατηγορία μελέτης 16 απαιτούνται τουλάχιστον δύο μελετητές 12ετούς εμπειρίας, δύο μελετητές 8ετούς και δύο μελετητές 4ετούς εμπειρίας.

2. Για την κατηγορία μελέτης 10 απαιτείται τουλάχιστον ένας μελετητής 12ετούς εμπειρίας.

3. Για την κατηγορία μελέτης 13 απαιτείται τουλάχιστον ένας μελετητής 12ετούς εμπειρίας, ένας μελετητής 8ετούς εμπειρίας και δύο μελετητές 4ετούς εμπειρίας.

4. Για την κατηγορία μελέτης 27 απαιτείται τουλάχιστον ένας μελετητής 12ετούς εμπειρίας.

(β) Κάθε διαγωνιζόμενος που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 18 της προκήρυξης, οφείλει να διαθέτει, επιπλέον και ειδική τεχνική και επαγγελματική ικανότητα κατά τα διαλαμβανόμενα στο παρόν άρθρο. Η ειδική τεχνική ικανότητα αποδεικνύεται από την εκπόνηση παρόμοιων με την υπό ανάθεση μελετών, που έχουν εκπονηθεί την τελευταία **δεκαετία** από τους διαγωνιζόμενους

Ειδικότερα την τελευταία **δεκαετία**:

1. Για την **κατηγορία 16** (και για τους παρέχοντες υπηρεσίες με έδρα εκτός Ελλάδος αντίστοιχες υπηρεσίες) η συνολική αξία των οποίων να είναι τουλάχιστον ίση με την προεκτιμώμενη αμοιβή για τις σχετικές εργασίες στην κατηγορία αυτή, δηλαδή τα **1.485.399,69 €**, καθώς και μία τουλάχιστον κυρωμένη πράξη εφαρμογής, την τελευταία **δεκαετία**.

2. Για την **κατηγορία 10** (και για τους παρέχοντες υπηρεσίες με έδρα εκτός Ελλάδος αντίστοιχες υπηρεσίες) η συνολική αξία (πληρωμή) των οποίων να

είναι τουλάχιστον ίση με την προεκτιμώμενη αμοιβή για τις σχετικές εργασίες στην κατηγορία αυτή, δηλαδή τα **183.748,94 €**.

3. Για την **κατηγορία 13** (και για τους παρέχοντες υπηρεσίες με έδρα εκτός Ελλάδος αντίστοιχες υπηρεσίες) η συνολική αξία (πληρωμή) των οποίων να είναι τουλάχιστον ίση με την προεκτιμώμενη αμοιβή για τις σχετικές εργασίες, στην κατηγορία αυτή, δηλαδή τα **437.171,57 €**. Ως σχετικές εργασίες θεωρούνται οι μελέτες/ υπηρεσίες σε θέματα αντιπλημμυρικής προστασίας.

4. Για την **κατηγορία 27**, (και για τους παρέχοντες υπηρεσίες με έδρα εκτός Ελλάδος αντίστοιχες υπηρεσίες) η συνολική αξία (πληρωμή) των οποίων να είναι τουλάχιστον ίση με την προεκτιμώμενη αμοιβή για τις σχετικές εργασίες στην κατηγορία αυτή, δηλαδή τα **137.142,37 €**.

Οι ως άνω μελέτες δεν είναι απαραίτητο να προκύπτουν από την ίδια σύμβαση.

Σε περίπτωση ένωσης οικονομικών φορέων, οι παραπάνω απαιτήσεις, αρκεί να ικανοποιούνται αθροιστικά από τα μέλη της ένωσης.

19.4 Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης

Δεν απαιτείται

19.5 Στήριξη στις ικανότητες άλλων φορέων (Δάνεια εμπειρία)

Όσον αφορά στα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, ένας οικονομικός φορέας μπορεί να στηρίζεται στις ικανότητες άλλων φορέων, ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών του με αυτούς.

Η αναθέτουσα αρχή ελέγχει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22 της παρούσας, εάν οι φορείς, στις ικανότητες των οποίων προτίθεται να στηριχθεί ο προσφέρων, πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής και εάν συντρέχουν λόγοι αποκλεισμού κατά τα οριζόμενα στην παρούσα διακήρυξη.

Όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με τους τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περίπτωση στ' του Μέρους II του Παραρτήματος XII του Προσαρτήματος Α' του ν. 4412/2016 ή με την σχετική επαγγελματική εμπειρία, οι οικονομικοί φορείς μπορούν να βασίζονται στις

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

ικανότητες άλλων φορέων μόνο εάν οι τελευταίοι θα εκτελέσουν τις εργασίες ή τις υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες.

Όταν ο οικονομικός φορέας στηρίζεται στις ικανότητες άλλων φορέων όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, ο οικονομικός φορέας και αυτοί οι φορείς είναι από κοινού υπεύθυνοι για την εκτέλεση της σύμβασης.

Υπό τους ίδιους όρους, μία ένωση οικονομικών φορέων μπορεί να στηρίζεται στις ικανότητες των συμμετεχόντων στην ένωση ή άλλων φορέων (για τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα).».

19.Επειδή, κατά τα παγίως γεγόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του Διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του Διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της Προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα

από τη Διακήρυξη (ΣΤΕ 18/2011, ΣΤΕ 19/2011, ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 1616/2008, ΕΑ ΣΤΕ 254/2008 κλπ).

20. Επειδή, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους Διαγωνισμούς, η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕΛΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 27). Περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους Αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕΛΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοϋλικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του Διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του Διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕΛΣυν 78/2007).

21.Επειδή, έτι περαιτέρω, έχει κριθεί (ΕΛΣυν 524/2012 Τμ. VI) ότι η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί νομίμως να απορρίψει προσφορά που, σε κάθε περίπτωση, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της διακήρυξης, στηριζόμενη σε λόγους, οι οποίοι δεν προβλέπονται στην εν λόγω διακήρυξη και προβάλλονται μετά την υποβολή της προσφοράς αυτής (ΣΤΕ ΕΑ 18, 19/2011, 179/2009, 61/2011, υπόθ. C-6/05 ΔΕΚ, απόφ. της 14.06.2007) και κατά συνέπεια, δεν είναι κατ' αρχήν νόμιμος ο αποκλεισμός διαγωνιζομένου για τον λόγο ότι δεν προσκόμισε δικαιολογητικά συμμετοχής διαφορετικά ή πρόσθετα από τα ρητώς αξιούμενα, και μάλιστα δικαιολογητικά που απαιτούνται από διατάξεις, στις οποίες η διακήρυξη δεν παραπέμπει ειδικώς ως εφαρμοστέο στον διαγωνισμό δίκαιο (πρβλ. ΣΤΕ 1329, 1616, 1619/2008, 3703/2010, ΕΑ ΣΤΕ 254/2008).

22.Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση με τον πρώτο λόγο προσφυγής, όπως αναλύεται στις σελ. 5-11, υπό «1. Λόγοι αποκλεισμού των οικονομικών φορέων «.....» και « - -»», «1.1 Λόγοι αποκλεισμού του οικονομικού φορέα « - -»», υποστηρίζει ότι η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση δεν προσκόμισε τα απαραίτητα δικαιολογητικά που να αποδεικνύουν την ειδική επαγγελματική της ικανότητα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 19.2 και 19.3 του άρθρου 19 της διακήρυξης, τα οποία κατά την προσφεύγουσα ένωση είναι κρίσιμα για την περαιτέρω αξιολόγηση της υποβληθείσας τεχνικής προσφοράς της. Τα υπό κρίση μάλιστα υποχρεωτικά προαπαιτούμενα δικαιολογητικά δεν προσκομίστηκαν ούτε από τη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, αλλά ούτε και

από τον τρίτο δανείζοντα εμπειρία αυτήν, οικονομικό φορέα με την επωνυμία «» (βλ. παρ. 1.1.1 της προσφυγής). Αντίστοιχα, ισχυρίζεται ότι στο υποβληθέν Ενιαίο Ευρωπαϊκό Έγγραφο Σύμβασης (Ε.Ε.Ε.Σ.) που υπέβαλε ο τρίτος δανείζων εμπειρία οικονομικός φορέας με την επωνυμία «», στο «Μέρος II: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα», υπό «Α: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα», στην ερώτηση: «Ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή διατίθεται δωρεάν;», έδωσε την απάντηση «Όχι» (βλ. παρ. 1.1.2 της προσφυγής). Τέλος, η προσφεύγουσα ένωση επικαλείται ότι εφόσον ο προαναφερθείς τρίτος οικονομικός φορέας, θα παράσχει ως δάνεια εμπειρία στη συμμετέχουσα στον διαγωνισμό, δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, την επάρκειά του στην εκπόνηση κυρωμένης Πράξη Εφαρμογής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 78 παρ. 1, εδάφιο β΄ του Ν. 4412/2016 (όμοια η διάταξη της παρ. 19.5 εδάφιο γ΄ της διακήρυξης), θα πρέπει και ο ίδιος να εκτελέσει τις εργασίες ή υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες, ήτοι να εκπονήσει ο ίδιος την Πράξη Εφαρμογής. Συνακόλουθα, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα ένωση, σύμφωνα με όσα δηλώνει ο τρίτος οικονομικός φορέας στο υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ. του, η παροχή της εμπειρίας του θα πραγματοποιηθεί ως εξής: «Δάνεια εμπειρία σε μελέτη πράξης εφαρμογής. Ο δανεισμός θα πραγματοποιηθεί με τη συμμετοχή στην ομάδα μελέτης του στελέχους του γραφείου» και άρα, κατά την προσφεύγουσα ένωση, η ίδια η κα θα έπρεπε να εκτελέσει το Γ΄ Κεφάλαιο της Πράξης Εφαρμογής στην Π.Ε.12 και τη μεμονωμένη Πράξη Εφαρμογής σε όλο το μήκος της Λεωφόρου - που περιλαμβάνει τμήματα των Π.Ε. 1, 2, 9 και αφορά τα Οικοδομικά Τετράγωνα εκατέρωθεν της οδού αυτής της Δημοτικής Ενότητας του Σε αντίθεση με τις ανωτέρω παραδοχές, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ένωση, στην υποβληθείσα τεχνική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας (βλ. συνημμένο στην

προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», παρ. 3.2 «Κατανομή εργασιών – καθηκόντων – ευθυνών των μελών της ομάδας μελέτης», σελ. 46-47), το στέλεχος του δανείζοντος εμπειρία τρίτου οικονομικού φορέα με την επωνυμία «», ήτοι η κα, συμμετέχει ως απλό Μέλος της ομάδας εργασιών για το Κεφ. Γ΄ της Πράξης Εφαρμογής 13, ενώ ο συντονισμός της ομάδας μελέτης και η συνολική εκτέλεση θα ανήκουν σε εταίρους-μετόχους αφενός της συμμετέχουσας στη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, εταιρείας με την επωνυμία «» και αφετέρου της συμμετέχουσας στη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, εταιρείας με την επωνυμία «» και σε υπαλλήλους και εξωτερικούς συνεργάτες με Απόδειξη Παροχής Υπηρεσιών (Α.Π.Υ.) της πρώτης εξ αυτών. Κατά συνέπεια, συνάγεται σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ένωσης, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής είναι ακυρωτέα, καθώς δεν πληρούνται σύμφωνα με τον νόμο και τη διακήρυξη, οι προϋποθέσεις της προσφυγής στη δάνεια εμπειρία, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα. Επί του συνόλου των ανωτέρω ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στον πρώτο λόγο προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή με τις από 05.02.2020 Απόψεις της, οι οποίες κοινοποιήθηκαν μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 11.02.2020, υπό «1. Ένωση Οικονομικών Φορέων « - -»» (σελ. 4-5), υποστηρίζει ότι: «α) Σύμφωνα με την παράγραφο 19.2 του άρθρου 19 της Διακήρυξης οι Ενώσεις Οικονομικών Φορέων θα πρέπει να έχουν συνολικό μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών (όλων των οικονομικών φορέων) τουλάχιστον ίσο με 2.580.000€. Η ένωση των παραπάνω αναφερόμενων Ο.Ε. δεν φαίνεται να έχει προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.

β) Σύμφωνα με την παράγραφο 19.3 του άρθρου 19 της Διακήρυξης η ειδική τεχνική ικανότητα των Οικονομικών Φορέων αποδεικνύεται από την εκπόνηση παρόμοιων με την υπό ανάθεση μελετών που έχουν εκπονηθεί την τελευταία 10ετία για τις συγκεκριμένες κατηγορίες, προεκτιμώμενης αμοιβής ίσης με της υπό ανάθεση μελέτης ανά κατηγορία. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη κατηγορία 16 όπου από τη διακήρυξη απαιτείται η απόδειξη εκπόνησης μίας τουλάχιστον

κυρωμένης πράξης εφαρμογής την τελευταία δεκαετία. Τα παραπάνω αποδεικνύονται με την υποβολή πίνακα σύμφωνα με το Υπόδειγμα Ι του Προσαρτήματος Ι που έχει συμπεριληφθεί στα έγγραφα της σύμβασης του άρθρου 2 της Διακήρυξης (περίπτωση θ παράγραφος 2.1).

Η ένωση των παραπάνω Οικονομικών Φορέων δεν φαίνεται να έχει συμπεριλάβει στα έγγραφα της προσφοράς της Πίνακα συμπληρωμένο σύμφωνα με το υπόδειγμα του Προσαρτήματος Ι της περίπτωσης θ, όπου αναφέρονται τα πλήρη στοιχεία (χρόνος, αναθέτουσα αρχή, προϋπολογισμός, αμοιβή, στάδιο σύμβασης) των μελετών που έχει εκπονήσει. Ωστόσο στο Κεφάλαιο 2 της Τεχνικής Προσφοράς με στοιχείο 2.4 και τίτλο «Αναφορά στις συμβάσεις στις οποίες εφαρμόστηκε επιτυχώς η περιγραφόμενη μεθοδολογία και τα καινοτόμα στοιχεία αυτής», αναφέρονται τίτλοι έργων χωρίς όμως αναγραφή των απαιτούμενων στοιχείων του Υποδείγματος Ι του Προσαρτήματος Ι.

γ) Σύμφωνα με την παράγραφο 19.5 του άρθρου 19 της Διακήρυξης ένας Ο.Φ. μπορεί να στηρίζεται στην ικανότητα άλλου φορέα όσον αφορά στα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα. «Η αναθέτουσα αρχή ελέγχει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22 της παρούσας, εάν οι φορείς, στις ικανότητες των οποίων προτίθεται να στηριχθεί ο προσφέρων, πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής και εάν συντρέχουν λόγοι αποκλεισμού κατά τα οριζόμενα στην παρούσα διακήρυξη. Όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με τους τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περίπτωση στ' του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος ΧΙΙ του Προσαρτήματος Α' του ν. 4412/2016 ή με την σχετική επαγγελματική εμπειρία, οι οικονομικοί φορείς μπορούν να βασίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων μόνο εάν οι τελευταίοι θα εκτελέσουν τις εργασίες ή τις υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες.»

Η παραπάνω αναφερόμενη ένωση Ο.Φ. στηρίζεται σε δάνεια εμπειρία για τις εργασίες Κατηγορίας 16. Συγκεκριμένα στο ΕΕΕΣ του Ο.Φ. «» που παρέχει τη δάνεια εμπειρία αναφέρεται «Δάνεια εμπειρία σε μελέτη πράξης

εφαρμογής. Ο δανεισμός θα πραγματοποιηθεί με τη συμμετοχή στην ομάδα μελέτης του στελέχους του γραφείου».

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22 της Διακήρυξης η Αναθέτουσα Αρχή οφείλει να ελέγξει αν ο Ο.Φ. που παρέχει τη δάνεια εμπειρία πληροί τα κριτήρια του άρθρου 19 της Διακήρυξης. Ωστόσο ο παρέχων τη δάνεια εμπειρία Ο.Φ., δεν φαίνεται να έχει προσκομίσει σχετικά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι πληροί τα κριτήρια των παραγράφων 19.2 & 19.3.

Επιπλέον στο ΕΕΕΣ του Ο.Φ. «», στην ερώτηση «ο Οικονομικός Φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης ... αυτή διατίθεται δωρεάν;», ο Ο.Φ. απάντησε «ΟΧΙ» και δεν προκύπτει να έχουν υποβληθεί περαιτέρω εξηγήσεις ή σχετική πρόσκληση της Ε.Δ. για παροχή εξηγήσεων.

δ) Βάσει της περίπτωσης δ της παραγράφου 3 του άρθρου 20 της Διακήρυξης ο Υποφάκελος της Τεχνικής Προσφοράς θα πρέπει να περιέχει οργανόγραμμα και έκθεση τεκμηρίωσης καθηκόντων και κατανομής εργασιών, τα οποία θα πρέπει να παρουσιαστούν σύμφωνα με το Υπόδειγμα 1 του προσαρτήματος II της διακήρυξης. Η παραπάνω αναφερόμενη ένωση Ο.Φ. ναι μεν έχει υποβάλλει τον σχετικό πίνακα, όμως δεν προκύπτει η ανάθεση του Κεφαλαίου Γ' της Πράξης Εφαρμογής της Π.Ε.12.

ε) Βάσει της περίπτωσης ε της παραγράφου 3 του άρθρου 20 της Διακήρυξης ο Υποφάκελος της Τεχνικής Προσφοράς θα πρέπει να περιέχει στοιχεία της τελευταίας 10ετίας από τα οποία θα προκύπτει η προηγούμενη συνεργασία των Ο.Φ. της συμμετέχουσας στο διαγωνισμό ένωσης και τα οποία θα πρέπει να παρουσιαστούν σύμφωνα με το Υπόδειγμα 2 του προσαρτήματος II της διακήρυξης. Η παραπάνω αναφερόμενη ένωση Ο.Φ. ναι μεν έχει υποβάλλει τον σχετικό πίνακα, όμως δεν προκύπτει η προηγούμενη συνεργασία των Ο.Φ. που μετέχουν σε αυτή.». Ομοίως, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, ισχυρίζεται στις σελ. 8-14 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «ΙV. ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ», υπό 1, 2, 3, 4 και 5 ότι η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή, είναι κατ' αρχήν απαράδεκτη, αφενός καθ' όσον στρέφεται κατά μη εκτελεστής πράξης και αφετέρου δοθέντος ότι υπογράφεται μόνο από τον

νόμιμο εκπρόσωπο της προσφεύγουσας ένωσης και όχι από τους νόμιμους εκπροσώπους ενός εκάστου εκ των μελών της. Αντίστοιχα, επί των προβαλλόμενων ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στον προβαλλόμενο πρώτο λόγο της προσφυγής, περί μη προσκόμισης των δικαιολογητικών για την απόδειξη της ειδικής επαγγελματικής ικανότητας της παρεμβαίνουσας ένωσης, βάσει των παρ. 19.2 και 19.3 της διακήρυξης, περί συμπλήρωσης ερωτήματος στο υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ. του τρίτου δανείζοντα εμπειρία κατά τρόπο που καθιστά απορριπτέα την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης και τέλος, περί του ότι ο δανείζων εμπειρία τρίτος οικονομικός φορέας, θα έπρεπε να εκπονήσει την Πράξη Εφαρμογής, ισχυρίζεται ότι όλοι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης είναι αβάσιμοι και άρα απορριπτέοι.

23. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών, πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Αρχικά, όπως βάσιμα υποστηρίζει και η προσφεύγουσα ένωση στο υποβληθέν Υπόμνημά της, κρίνονται ως απορριπτέοι αμφότεροι οι ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί απαραδέκτου της ασκηθείσας προδικαστικής προσφυγής. Όπως προκύπτει εναργώς, η ασκηθείσα προσφυγή στρέφεται σαφέστατα κατά εκτελεστής πράξης της διοίκησης και δη, κατά της υπ' αριθμ. 004/14.01.2020 Απόφασης (Απόσπασμα από το Πρακτικό της υπ' αριθμ. 1/14.01.2020 Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του- (ΑΔΑ:), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού. Το τελευταίο δε πρακτικό αναφέρεται από την προσφεύγουσα ένωση, προφανώς ως συμπροσβαλλόμενο με την εκτελεστή απόφαση της αναθέτουσας αρχής, με την οποία αυτό έγινε δεκτό, χωρίς ωστόσο το γεγονός αυτό να ασκεί καμία απολύτως επιρροή στην παραδεκτή άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, δεδομένου ότι η ίδια η προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει αυτούσιο το εν λόγω πρακτικό, παραπέμποντας στις αιτιολογίες που αυτό περιέχει, ως αιτιολογία της ίδιας της προσβαλλόμενης εκτελεστής απόφασης της αναθέτουσας αρχής. Συναφώς, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 2366/2017 και ΕΑ ΣτΕ 341/2019 και κατ' αναλογία ΣτΕ Ολομ. 971/1998, 605/2008 και 606/2008) και

σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΚΔΔ, ικανότητα να είναι διάδικοι και να διεξάγουν δίκες επ' ιδίω ονόματι και άρα δικαίωμα άσκησης προδικαστικής προσφυγής ενώπιον της Α.Ε.Π.Π., έχουν και οι ενώσεις προσώπων, καίτοι σαφώς στερούνται αυτοτελούς νομικής προσωπικότητας, καθώς με τη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό καθίστανται ιδιαίτερα υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, διακριτά από τα μέλη τους, για όλες τις έννομες σχέσεις που απορρέουν από την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, ουδόλως αμφισβητείται η ευχέρεια των μελών της ένωσης, να παράσχει σχετική εξουσιοδότηση προς συγκεκριμένο πρόσωπο που ανήκει σε μέλος της συμμετέχουσας ένωσης ή όχι, να την εκπροσωπεί δικαστικά και εξώδικα και να ενεργεί για λογαριασμό της πράξεις διαχείρισης και εκπροσώπησης. Εξάλλου, είναι σαφές και ουδόλως αμφισβητείται από οποιοδήποτε μέλος της προσφεύγουσας ένωσης, ότι το μέλος της ένωσης με την επωνυμία «» και τον διακριτικό τίτλο «» και δη ο νόμιμος εκπρόσωπός της, κος έχει οριστεί και σαν κοινός εκπρόσωπος της συμμετέχουσας ένωσης (βλ. ενδεικτικά συνημμένα στην προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «Τεχνική έκθεση_signed.pdf», «Πίνακας Συνεργασίας_signed.pdf» και «Οργανόγραμμα_Τελικό 2_8_2019_ΨΗΦ.ΥΠΟΓΡΑΦΗ.pdf», όπου ο ίδιος υπογράφει ψηφιακά τα εν λόγω κοινά αρχεία της ένωσης, με την ιδιότητα του Εκπροσώπου των Αναδόχων και ιδίως ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ – METROGEONET ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΥΔ_ΣΥΜΠΡΑΞΗΣ METROGEONET_SIGNED2.pdf» όπου ρητά αναφέρεται υπό 3) ότι: «Ως **Κοινός Νόμιμος Εκπρόσωπος της ένωσης απέναντι στον κύριο του έργου και στις αρμόδιες υπηρεσίες ορίζεται ο κος, Τοπογράφος Μηχανικός, Εκπρόσωπος της εταιρείας (βάσει του από 02/08/2019 πρακτικό διοικητικού συμβουλίου) με δ.τ. «» με έδρα τον, οδός, (Τηλ.: 210 –, Fax: 210 –, email : και ως **Αναπληρωτής Κοινός Νόμιμος Εκπρόσωπος** ορίζεται ο κος, Τοπογράφος Μηχανικός, Νόμιμος Εκπρόσωπος της εταιρείας με δ.τ. «» με έδρα την, οδός, Τ.Κ., Τηλ.:, Fax:, e-mail:**

.....»)). Ομοίως, κατά συνέπεια, το ίδιο ως άνω φυσικό πρόσωπο, ενεργώντας ως νόμιμος εκπρόσωπος της συμμετέχουσας ένωσης, υπέγραψε ψηφιακά την ασκηθείσα προσφυγή, στο όνομα και για λογαριασμό του συνόλου των μελών της. Ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, οι ισχυρισμοί περί απαράδεκτης άσκησης της φερόμενης προς κρίση ενώπιον του αρμόδιου Κλιμακίου προσφυγής, απορρίπτονται άνευ άλλου τινός ως αβάσιμοι.

24. Επειδή, περαιτέρω, ως προς τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας ένωσης σχετικά με τη μη υποβολή εκ μέρους της δεύτερης παρεμβαίνουσας των δικαιολογητικών των παρ. 19.2 και 19.3 της διακήρυξης, σε αντίθεση με τις παραδοχές, στις οποίες προβαίνει η αναθέτουσα αρχή στις υποβληθείσες απόψεις της και όπως βάσιμα ισχυρίζεται η δεύτερη παρεμβαίνουσα, είναι σαφές ότι από το σύνολο των επίμαχων διατάξεων της διακήρυξης, έκαστος συμμετέχων οικονομικός φορέας όφειλε για την πλήρωση των σχετικών κριτηρίων του άρθρου 19 της διακήρυξης, ήτοι και των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής που έχουν καθοριστεί στις παρ. 19.2 και 19.3, να προσκομίσει συμπληρωμένο με την υποβολή της προσφοράς του, μόνο το Ε.Ε.Ε.Σ., ως προκαταρκτική απόδειξη της πλήρωσης εκ μέρους του, των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής του άρθρου 19 της διακήρυξης. Προσέτι, σε αντίθεση με όσα βάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ένωση, τα δικαιολογητικά πλήρωσης των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής της παρ. 22.2 της διακήρυξης και άρα τα σχετικά δικαιολογητικά για την απόδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας του οικονομικού φορέα κατά την παρ. 22.2.2 και της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας κατά την παρ. 22.2.3 της διακήρυξης, στα οποία περιλαμβάνεται και το συνημμένο Υπόδειγμα 1 του Προσαρτήματος Ι της διακήρυξης, υποβάλλονται μόνο από τον προσωρινό ανάδοχο, κατόπιν σχετικής πρόσκλησης από την αναθέτουσα αρχή, όπως ρητά ορίζεται από το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 22 της διακήρυξης. Εξάλλου, όπως βάσιμα επικαλείται η δεύτερη παρεμβαίνουσα, δεν μπορεί να υποστηριχθεί διαφορετική ερμηνεία, δυνάμει της αδιάσπικης διατύπωσης των επίμαχων όρων της διακήρυξης. Ακολούθως, το ίδιο το υπόδειγμα του Ε.Ε.Ε.Σ., όπως

επισυνάφθηκε ως έγγραφο της διακήρυξης και αποτέλεσε αναπόσπαστο τμήμα αυτής (βλ. συνημμένο σε αυτήν αρχείο με τίτλο «espd-request-v2.pdf»), στο «Μέρος IV: Κριτήρια επιλογής», υπό «α: Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής», στην ερώτηση: «Όσον αφορά τα κριτήρια επιλογής (ενότητα α ή ενότητες Α έως Δ του παρόντος μέρους), ο οικονομικός φορέας δηλώνει ότι: Πληροί όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής», η αναθέτουσα αρχή στην παραμετροποίηση του συγκεκριμένου τμήματος του Ε.Ε.Ε.Σ., έδωσε ως μοναδική δυνατότητα στους οικονομικούς φορείς, την «Απάντηση: Ναι», χωρίς όμως να υπάρχουν περαιτέρω πεδία προς συμπλήρωση ή παροχή πρόσθετων επιπλέον πληροφοριών, σχετικών με την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής εκ μέρους των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων. Ενόψει των ανωτέρω, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα ότι δημιουργήθηκε η οποιαδήποτε σύγχυση στους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς ή ότι διαπιστώθηκε οιαδήποτε ασάφεια των όρων της διακήρυξης, η παρερμηνεία των οποίων θα μπορούσε να αξιολογηθεί υπέρ των διαγωνιζομένων. Ως εκ τούτου, ο πρώτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης, στα πλαίσια εξέτασης του πρώτου λόγου προσφυγής, κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, όπως άλλωστε απορριπτέοι κρίνονται και οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτά τα όσα αντίθετα υποστηρίζει η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση.

25. Επειδή, επιπλέον, αναφορικά με τον δεύτερο ισχυρισμό που προβάλλει η προσφεύγουσα ένωση, όπως συνάγεται από τις επίμαχες διατάξεις της διακήρυξης, ήτοι την παρ. 19.5 και το άρθρο 78 του Ν. 4412/2016, ο τρίτος δανείζων εμπειρία φορέας, ελέγχεται ως προς την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, όπως ακριβώς και ο ίδιος ο προσφέρων και υπό αυτή την έννοια, τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής πρέπει να πληρούνται από τον τρίτο δανείζοντα εμπειρία φορέα, όπως ακριβώς και από τον συμμετέχοντα οικονομικό φορέα, ήτοι εν προκειμένω, τη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση. Η δήλωση σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού του άρθρου 73 του Ν. 4412/2016, και του άρθρου 18 αντίστοιχα της διακήρυξης, περιλαμβάνεται στο Ε.Ε.Ε.Σ., στο

«Μέρος III: Λόγοι αποκλεισμού», υπό Α-Γ και ειδικότερα σε ό,τι αφορά τους λόγους αποκλεισμού για την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, υπάρχει το τμήμα Β του Μέρους III του Ε.Ε.Ε.Σ. Συνακόλουθα, όπως προκύπτει από τα υποβληθέντα Ε.Ε.Ε.Σ. των επιμέρους μελών της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης (βλ. συνημμένα στην προσφορά της ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «-v2_pdf», «espd-_v2.pdf» και «_v2.pdf»), στο «Μέρος III: Λόγοι αποκλεισμού», υπό «Β: Λόγοι που σχετίζονται με την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης», στις αντίστοιχες ερωτήσεις για την καταβολή φόρων και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, όλες οι συμμετέχουσες στη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση εταιρείες, έδωσαν την απάντηση «Όχι», όπως εξάλλου έπραξε και η τρίτη δανείζουσα εμπειρία εταιρεία με την επωνυμία «». Κατά συνέπεια, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση και σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα ένωση και η αναθέτουσα αρχή, η αρνητική απάντηση του έδωσε ο τρίτος δανείζων φορέας στην επίμαχη ερώτηση του Μέρους II του Ε.Ε.Ε.Σ., η οποία και εννοιολογικά εντάσσεται σε άλλη υποενότητα, σχετική με την εγγραφή του οικονομικού φορέα σε Εθνικό Σύστημα Προεπιλογής και δεν σχετίζεται με τη μη πλήρωση των λόγων αποκλεισμού του υποψηφίου, δεν συνηγορεί υπέρ της παραδοχής ότι ο τελευταίος συμπλήρωσε πλημμελώς το υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ. ούτε δύναται να εξαχθεί τέτοιο συμπέρασμα από το γεγονός ότι τα μέλη της δεύτερης παρεμβαίνουσας, στην αντίστοιχη ερώτηση έδωσαν την απάντηση «Ναι». Σε κάθε περίπτωση τα ανωτέρω επιρρωνύονται και από τα αναφερόμενα στην με αριθμό πρωτοκόλλου 949/13.02.2018 Κατευθυντήρια Οδηγία 23 της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (Απόφαση 3/24.01.2018 της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., με θέμα «Ειδικά θέματα συμπλήρωσης του Τυποποιημένου Εντύπου Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) και του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης (ΕΕΕΣ)»), στην οποία μεταξύ άλλων, επισημαίνεται η ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής να αιτείται διευκρινίσεων από τους προσφέροντες σε περίπτωση που προκύπτει οποιαδήποτε ασάφεια από τις περιληφθείσες στα Ε.Ε.Ε.Σ. δηλώσεις τους, κατά την έννοια των παρ. 1-4

του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016 και δέσμια αρμοδιότητα της αναθέτουσας αρχής να απευθύνει αίτημα παροχής διευκρινίσεων, όταν επίκειται αποκλεισμός υποψηφίου, κατά την έννοια της παρ. 5 του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016, όπως εν προκειμένω, επικαλείται η προσφεύγουσα ένωση σε βάρος της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα ότι διαπιστώθηκε οποιαδήποτε πλημμέλεια στη συμπλήρωση του Ε.Ε.Ε.Σ., εκ μέρους του τρίτου δανείζοντος εμπειρία οικονομικού φορέα και συνεπώς και αυτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος, ομού με τους σχετικούς ισχυρισμούς της αναθέτουσας αρχής, ενώ αντιθέτως πρέπει να γίνουν δεκτοί οι προβαλλόμενοι περί τούτου ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

26. Επειδή, τέλος, ως προς τον τρίτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας ένωσης, όπως περιλαμβάνεται στον πρώτο λόγο προσφυγής, η παρ. 19.5 της διακήρυξης και το αντίστοιχο άρθρο 78 παρ. 1 εδάφιο β' του Ν. 4412/2016, ορίζουν σαφώς ότι όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με τους τίτλους σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που ορίζονται στην περίπτωση στ' του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος ΧΙΙ του Προσαρτήματος Α' του ν. 4412/2016 ή με τη σχετική επαγγελματική εμπειρία, οι οικονομικοί φορείς μπορούν να βασίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων μόνο εάν οι τελευταίοι θα εκτελέσουν τις εργασίες ή τις υπηρεσίες για τις οποίες απαιτούνται οι συγκεκριμένες ικανότητες. Ειδικότερα, η επίμαχη περίπτωση στ) αναφέρεται σε τίτλους σπουδών και επαγγελματικά προσόντα του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη ή των διευθυντικών στελεχών της επιχείρησης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αξιολογούνται ως κριτήριο ανάθεσης. Συνεπώς, σε αντίθεση με όσα αβάσιμα επικαλείται η προσφεύγουσα ένωση, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα ότι αντικείμενο της παρεχόμενης δάνειας εμπειρίας προς τη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, για την πλήρωση των κριτηρών τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας είναι ο ίδιος ο τίτλος σπουδών ή η σχετική επαγγελματική εμπειρία που σχετίζεται με αυτόν. Συγκεκριμένα, στην παρ. 19.3 της διακήρυξης αναφέρεται ρητά ότι κάθε διαγωνιζόμενος που πληροί τις

προϋποθέσεις του άρθρου 18 της διακήρυξης, οφείλει επιπλέον να διαθέτει και ειδική τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, η οποία περαιτέρω αποδεικνύεται από την εκπόνηση παρόμοιων με το αντικείμενο της προς ανάθεση μελέτης, με την πρόσθετη υποχρέωση να έχει εκπονηθεί την τελευταία δεκαετία από τους διαγωνιζόμενους. Συνεπώς, για την Κατηγορία 16, είναι σαφές ότι η παροχή της τεχνικής και επαγγελματικής επάρκειας αφορά την αποκτηθείσα τεχνογνωσία της δανείζουσας εμπειρία τρίτης εταιρείας, όπως αυτή εισφέρεται ως τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, μέσω της συμμετοχής του στελέχους κας Μαρίας Μαλλίρη, ως Μέλους της ομάδας εργασιών για το Κεφ. Γ΄ της Πράξης Εφαρμογής 13, χωρίς όμως να προκύπτει από τις επίμαχες διατάξεις του νόμου και της διακήρυξης, ότι η ίδια η κα Μαλλίρη ή ο δανείζων εμπειρία τρίτος φορέας οφείλει να εκπονήσει ο ίδιος την πράξη εφαρμογής. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος και ο τρίτος ισχυρισμός του πρώτου λόγου προσφυγής, καθώς και οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτά όσα περί του αντιθέτου υποστηρίζει η δεύτερη παρεμβαίνουσα.

27. Επειδή, με βάση τα όσα αναλύθηκαν διεξοδικά στις σκέψεις 22-26 της παρούσας, ο πρώτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος και ως προς τους τρεις επιμέρους ισχυρισμούς που περιλαμβάνει. Αντίστοιχα, κρίνονται απορριπτέοι οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης.

28. Επειδή, περαιτέρω, η προσφεύγουσα ένωση με τον δεύτερο λόγο προσφυγής, όπως αναλύεται στις σελ. 11-14, υπό «1. Λόγοι αποκλεισμού των οικονομικών φορέων «.....-..... – –» και «.....-.....,, –»», «1.2 Λόγοι αποκλεισμού του οικονομικού φορέα «..... –,, – –»», υποστηρίζει ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση δεν προσκόμισε τα απαραίτητα δικαιολογητικά που να αποδεικνύουν την ειδική επαγγελματική της ικανότητα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 19.2 και 19.3

του άρθρου 19 της διακήρυξης, τα οποία κατά την προσφεύγουσα ένωση είναι κρίσιμα για την περαιτέρω αξιολόγηση της υποβληθείσας τεχνικής προσφοράς της. Συναφώς, με τον δεύτερο κατά σειρά ισχυρισμό της, η προσφεύγουσα ένωση, επικαλείται ότι από τα υποβληθέντα Ε.Ε.Ε.Σ. των μελών της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης (βλ. συνημμένα στην προσφορά της ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «_signed.pdf», «--_signed.pdf» και «--_signed.pdf»), προκύπτει ότι δεν δηλώνεται για κάθε μέλος, η κατανομή και αρμοδιότητα του αντικειμένου στην πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, ανά κατηγορία πτυχίου-μελέτης, όπως ρητά επιβάλλεται κατά την προσφεύγουσα ένωση από την παρ. 7 του άρθρου 96 του Ν. 4412/2016, όπου ορίζεται ότι σε περίπτωση συμμετέχουσας ένωσης, όπως εν προκειμένω, τα συμπράττοντα μέλη οφείλουν να δηλώνουν την κατανομή του αντικειμένου στη σύμπραξη ανά κατηγορία πτυχίου. Επί του συνόλου των ανωτέρω ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στον δεύτερο λόγο προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή με τις προαναφερθείσες Απόψεις της, υπό «2. Ένωση Οικονομικών Φορέων «»,», «-»» (σελ. 6), υποστηρίζει ότι: «α) Σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 96 του Ν.4412/2016 «Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται υποχρεωτικά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση είτε από εκπρόσωπο τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά απαραίτητως πρέπει να προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής.». Στα ΕΕΕΣ των Ο.Φ. της ένωσης δεν φαίνεται να προσδιορίζονται τα παραπάνω υποχρεωτικά στοιχεία.

β) Σύμφωνα με την παράγραφο 19.2 του άρθρου 19 της Διακήρυξης οι Ενώσεις Οικονομικών Φορέων θα πρέπει να έχουν συνολικό μέσο ετήσιο κύκλο εργασιών (όλων των οικονομικών φορέων) τουλάχιστον ίσο με 2.580.000€. Η ένωση των παραπάνω αναφερόμενων ΟΦ. δεν φαίνεται να έχει προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.

γ) Σύμφωνα με την παράγραφο 19.3 του άρθρου 19 της Διακήρυξης η ειδική τεχνική ικανότητα των Οικονομικών Φορέων αποδεικνύεται από την εκπόνηση παρόμοιων με την υπό ανάθεση μελετών που έχουν εκπονηθεί την τελευταία 10ετία για τις συγκεκριμένες κατηγορίες, προεκτιμώμενης αμοιβής ίσης με της υπό ανάθεση μελέτης ανά κατηγορία. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη κατηγορία 16 όπου από τη διακήρυξη απαιτείται η απόδειξη εκπόνησης μίας τουλάχιστον κυρωμένης πράξης εφαρμογής την τελευταία δεκαετία. Τα παραπάνω αποδεικνύονται με την υποβολή πίνακα σύμφωνα με το Υπόδειγμα Ι του Προσαρτήματος Ι που έχει συμπεριληφθεί στα έγγραφα της σύμβασης του άρθρου 2 της Διακήρυξης (περίπτωση θ παράγραφος 2.1).

Η ένωση των παραπάνω Οικονομικών Φορέων δεν φαίνεται να έχει συμπεριλάβει στα έγγραφα της προσφοράς της Πίνακα συμπληρωμένο σύμφωνα με το υπόδειγμα του Προσαρτήματος Ι της περίπτωσης θ, όπου αναφέρονται τα πλήρη στοιχεία (χρόνος, αναθέτουσα αρχή, προϋπολογισμός, αμοιβή, στάδιο σύμβασης) των μελετών που έχει εκπονήσει. Ωστόσο στην παρουσίαση της Ομάδας Μελέτης αναφέρονται ανά μέλος της ομάδας τίτλοι έργων στα οποία έχει συμμετάσχει χωρίς όμως αναγραφή των απαιτούμενων στοιχείων του Υποδείγματος Ι του Προσαρτήματος Ι.». Ομοίως, η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, ισχυρίζεται στις σελ. 7-12 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «ΙΙΙ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ», υπό «Α. Επί των αιτιάσεων περί δήθεν μη παραδεκτής υποβολής της προσφοράς μας» ότι όλες οι αιτιάσεις της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής περί μη παραδεκτής υποβολής της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης είναι αβάσιμες και πρέπει να απορριφθούν για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτει στην ασκηθείσα παρέμβασή της.

29. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών, πρέπει να γίνουν δεκτές οι ακόλουθες παραδοχές. Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας ένωσης, όπως αυτός περιλαμβάνεται στον δεύτερο λόγο προσφυγής, που αφορά τη μη προσκόμιση εκ μέρους της πρώτης παρεμβαίνουσας των δικαιολογητικών που να αποδεικνύουν την ειδική

επαγγελματική ικανότητά της, σύμφωνα με τις παρ. 19.2 και 19.3 της διακήρυξης, ισχύουν *mutatis mutandis* τα όσα αναλυτικά αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 24 της παρούσας, στην οποία και παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Κατά συνέπεια, ο πρώτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης, στα πλαίσια εξέτασης του δεύτερου λόγου προσφυγής, κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, όπως άλλωστε απορριπτέοι κρίνονται και οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτά τα όσα αντίθετα υποστηρίζει η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση.

30. Επειδή, ακολούθως, σχετικά με τον δεύτερο ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στον δεύτερο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα ένωση, επικαλείται τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 96 του Ν. 4412/2016, η οποία ορίζει ότι: *«Η ένωση οικονομικών φορέων υποβάλλει κοινή προσφορά, η οποία υπογράφεται υποχρεωτικά είτε από όλους τους οικονομικούς φορείς που αποτελούν την ένωση είτε από εκπρόσωπό τους νομίμως εξουσιοδοτημένο. Στην προσφορά απαραίτητως πρέπει να προσδιορίζεται η έκταση και το είδος της συμμετοχής του (συμπεριλαμβανομένης της κατανομής αμοιβής μεταξύ τους) κάθε μέλους της ένωσης, καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής.»*, προκειμένου να θεμελιώσει τον ισχυρισμό της, ότι η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, δεν κάνει ουδεμία μνεία στα υποβληθέντα από τα επιμέρους μέλη της Ε.Ε.Ε.Σ., σχετικά με την κατανομή του προς ανάθεση αντικειμένου στα μέλη αυτής, ανά κατηγορία πτυχίου και ότι εξ αυτού του λόγου η προσφορά της καθίσταται απορριπτέα. Ωστόσο, όπως βάσιμα υποστηρίζει η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση και σε αντίθεση με όσα επικαλείται η προσφεύγουσα ένωση, αλλά και η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της, η αδιάστικτη διατύπωση της επικαλούμενης παρ. 7 του άρθρου 96 του Ν. 4412/2016, αλλά και η ταυτόσημη διατύπωση, παρ. 3.1 του άρθρου 3 της διακήρυξης με τίτλο «Ηλεκτρονική υποβολή φακέλου προσφοράς», εδάφιο τρίτο, η έκταση και το είδος της συμμετοχής του κάθε μέλους της συμμετέχουσας ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής της αμοιβής μεταξύ τους, καθώς και ο

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής πρέπει να προκύπτει επί ποινή αποκλεισμού, από το σύνολο της υποβληθείσας προσφοράς και δεν απαιτείται να αναφέρεται ρητά στα επιμέρους Ε.Ε.Ε.Σ. των μελών της ένωσης. Εν προκειμένω, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, από τα υποβληθέντα έγγραφα της προσφοράς της (βλ. συνημμένα στην προσφορά της ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «27321_ΑΙΤΗΣΗ_....._signed.pdf», «20_3_δ_1α_ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ_ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ_ signed.pdf», «20_3_δ_1β_ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ_ΟΜΑΔΑΣ_ΜΕΛΕΤΗΣ_ signed.pdf», «20_3_δ_2_ΕΚΘΕΣΗ_ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ_ signed.pdf», «ΥΔ_ΔΙΟΡ_ΑΝΑΠΛ.ΕΚΠΡΟΣ_....._signed.pdf», «ΥΔ_ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ_ΜΑΜ_ΕΚΠΡΟΣ_....._signed.pdf», «ΥΠ_ΔΗΛ_ΟΡΙΣ_ΕΚΠΡΟΣ_....._signed.pdf», «ΥΠ_ΔΗΛ_ΟΡΙΣ_ΕΚΠΡΟΣ_....._signed.pdf» και «ΥΠ_ΔΗΛ_ΟΡΙΣ_ΕΚΠΡΟΣ_....._signed.pdf»), προκύπτουν πέραν πάσης αμφιβολίας η έκταση και το είδος της συμμετοχής εκάστους μέλους της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης και μάλιστα με δηλωθέν ποσοστό επί τοις εκατό (%) στην εκτέλεση του προς ανάθεση έργου, σε περίπτωση που ανακηρυχθεί ανάδοχος του, με συναφή αναφορά στην κατανομή ποσοστού επί της συνολικής αμοιβής και έκφραση μάλιστα σε αντίστοιχο ποσό αμοιβής σε ευρώ (€), καθώς και ο εκπρόσωπος/συντονιστής αυτής. Εξάλλου, όπως αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα ένωση στην κρινόμενη προσφυγή της, αλλά και στο υποβληθέν από αυτήν υπόμνημα, δεν συνάγεται από καμία διάταξη της διακήρυξης, ότι τα ανωτέρω στοιχεία είναι υποχρεωτικό να δηλώνονται και στο Ε.Ε.Ε.Σ., πολλώ δε μάλλον, ότι η παράλειψη ρητής αναφοράς σε αυτό, καθιστά απορριπτέα την προσφορά του υποψήφιου οικονομικού φορέα. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, συνάγεται άνευ άλλου τινός ότι η προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, όπως προσδιορίζονται από τον Ν. 4412/2016 και τις επίμαχες διατάξεις της διακήρυξης, αναφορικά με τη δήλωση της έκτασης και του είδους της συμμετοχής του κάθε μέλους της συμμετέχουσας ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής της αμοιβής μεταξύ τους, καθώς

και του εκπροσώπου/συντονιστή αυτής, ενώ όλα τα ανωτέρω στοιχεία περιλαμβάνονται και αναφέρονται αναλυτικά στην προσφορά της, χωρίς να καταλείπεται αμφιβολία επ' αυτών. Σε κάθε δε περίπτωση, επισημαίνεται ότι τα επίμαχα σημεία του Ε.Ε.Ε.Σ. των μελών της πρώτη παρεμβαίνουσας ένωσης, στο «Μέρος ΙΙ: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα», έχουν συμπληρωθεί προσηκόντως από όλα τα μέλη αυτής, παρέχοντας τις αναγκαίες πληροφορίες, σύμφων με το υπόδειγμα της αναθέτουσας αρχής. Ως εκ τούτου και ο δεύτερος ισχυρισμός, όπως περιλαμβάνεται στον δεύτερο λόγο προσφυγής, κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος. Ομοίως, ως αβάσιμοι απορρίπτονται οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης.

31. Επειδή, με βάση τα όσα αναλύθηκαν διεξοδικά στις σκέψεις 28-30 της παρούσας, ο δεύτερος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος και ως προς τους δύο επιμέρους ισχυρισμούς που περιλαμβάνει. Αντίστοιχα, κρίνονται απορριπτέοι οι σχετικοί ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης.

32. Επειδή, η προσφεύγουσα με τον τρίτο λόγο προσφυγής, όπως αναλύεται στις σελ. 14-20, υπό «2. Λόγοι που αφορούν την μειωτική βαθμολογία μας», υποστηρίζει ότι είναι ακυρωτέα η προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής, λόγω παράνομης υποβαθμολόγησης της τεχνικής προσφοράς της, έναντι της προσφοράς της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, σε ό,τι αφορά: α) το Κριτήριο Κ22 (συνοχή της ομάδας μελέτης) (υπό 2.1 της προσφυγής), β) τη συμμόρφωση με την παρ. 20.3 της διακήρυξης (υπό 2.2 της προσφυγής), γ) το Κριτήριο Κ12 (Μεθοδολογία-Χρονοδιάγραμμα) και ειδικότερα το χρονοδιάγραμμα του Τεύχους Τεχνικών Δεδομένων ως προς την εκπόνηση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) και την εκπόνηση της Οριστικής Μελέτης (υπό 2.3 της προσφυγής) και δ) το Κριτήριο Κ12 (Μεθοδολογία-Χρονοδιάγραμμα) που αναφέρεται ειδικότερα στη μεθοδολογία

της εκπόνησης των μελετών Οδοποιίας του έργου. Επί του συνόλου των ανωτέρω ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στον τρίτο λόγο προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή με τις προαναφερθείσες Απόψεις της (σελ. 6), υποστηρίζει ότι: «Αναφορικά με την πιθανή ακυρότητα της βαθμολογίας των δύο παραπάνω ενώσεων είναι στις αρμοδιότητες Σας να κρίνετε το βάσιμο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας Ένωσης Ο.Φ.». Ομοίως, η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, ισχυρίζεται στις σελ. 12-16 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ», υπό «B. Επί των αιτιάσεων που πλήττουν τη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών», «i. Ως προς τις αιτιάσεις της προδικαστικής προσφυγής υπό το τίτλο «Λόγοι που αφορούν τη μειωτική βαθμολογία της προσφεύγουσας».» ότι όλες οι αιτιάσεις της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής σχετικά με τη μειωτική βαθμολογία που έλαβε η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης, είναι αβάσιμες και πρέπει να απορριφθούν για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτει στην ασκηθείσα παρέμβασή της. Συναφώς, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση ισχυρίζεται στις σελ. 24-27 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «IV. ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ», υπό 7, 8 και 9 ότι όλοι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης, όπως περιλαμβάνονται στο τρίτο λόγο προσφυγής είναι αβάσιμοι και άρα απορριπτέοι.

33. Επειδή, κατόπιν ενδεδειγμένης μελέτης του φακέλου της υπόθεσης, πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Όπως προέκυψε από τα οριζόμενα στη διακήρυξη και στα συνημμένα προσαρτήματα αυτής που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της, οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς οφείλουν να υποβάλλουν με την τεχνική τους προσφορά τα συνημμένα στο Προσάρτημα II, υποδείγματα 1 και 2 αντίστοιχα, τα οποία περιλαμβάνουν τον Πίνακα του προτεινόμενου προσωπικού και τον Πίνακα με στοιχεία από προηγούμενη συνεργασία μεταξύ των μελών της ομάδας μελέτης και από τα οποία αποδεικνύεται η συνοχή της. Εξάλλου, βάσει υποσημείωσης που υπάρχει στο Υπόδειγμα 2 του Προσαρτήματος II, προς απόδειξη της συνεργασίας της προτεινόμενης ομάδας

μελέτης και άρα και της συνοχής αυτής, «*Επισυνάπτεται από τον οικονομικό φορέα πιστοποιητικό (απλό φωτοαντίγραφο) που μπορεί να είναι: Βεβαίωση Εργοδότη, Εγκριτική απόφαση, Υ.Δ. υποψηφίου κλπ.*». Όπως λοιπόν, βάσιμα ισχυρίζεται η πρώτη παρεμβαίνουσα, αλλά και προκύπτει από τα υποβληθέντα από αυτήν στοιχεία (βλ. συνημμένα στην προσφορά της ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ_2_ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ_II_signed.pdf», «ΥΔ_ΔΙΟΡ_ΑΝΑΠΛ.ΕΚΠΡΟΣ_.....signed.pdf», «ΥΔ_ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ_MAM_ΕΚΠΡΟΣ_.....signed.pdf», «ΥΠ_ΔΗΛ_ΟΡΙΣ_ΕΚΠΡΟΣ_.....signed.pdf», «ΥΠ_ΔΗΛ_ΟΡΙΣ_ΕΚΠΡΟΣ_.....signed.pdf» και «ΥΠ_ΔΗΛ_ΟΡΙΣ_ΕΚΠΡΟΣ_.....signed.pdf»), πράγματι υπέβαλε τα αξιούμενα από τη διακήρυξη πιστοποιητικά απόδειξης για τη συνοχή της προτεινόμενης ομάδας μελέτης και συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης, ότι δεν έχει κατατεθεί σχετικό πιστοποιητικό, όπως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής δεν ευσταθεί. Άλλωστε, η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, έλαβε τη χαμηλότερη βαθμολογία (85) στο Κριτήριο Κ22, η οποία υπολείπετο της βαθμολόγησης της προσφεύγουσας ένωσης στο εν λόγω Κριτήριο και ως εκ τούτου, δεν αποδεικνύεται σε τι συνίσταται η μειωτική βαθμολογία που επικαλείται η προσφεύγουσα ένωση ότι έλαβε σε σχέση με τη βαθμολόγηση της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης. Προσέτι, όπως βάσιμα υποστηρίζει και η δεύτερη παρεμβαίνουσα, αντίστοιχα για την πλήρωση του εν λόγω κριτηρίου έχει υποβάλλει τα σχετικά έγγραφα (βλ. συνημμένα στην προσφορά της ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», παρ. 3.4 «Συνοχή της ομάδας μελέτης», σελ. 57-58, όπου παραπέμπει σε Υπεύθυνες Δηλώσεις, βλ. σχετικά αρχεία με τίτλο «ΥΔ_συνοχής_.....pdf», «ΥΔ_συνοχής_.....pdf» και «ΥΔ_συνοχής_.....pdf»), με συνέπεια να κρίνεται ότι συμμορφώνεται πλήρως με τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ένωση δεν αποδεικνύει ούτε επικαλείται συγκεκριμένα στοιχεία που να τεκμηριώνουν σε τι συνίσταται η υποστηριζόμενη από αυτήν υποβαθμολόγηση της προσφοράς της και ως εκ τούτου, ο συγκεκριμένος ισχυρισμός της εκτός από

νόμω και ουσία αβάσιμος παρίσταται και αόριστος. Ενόψει των όσων εκτίθενται αμέσως προηγουμένως, κρίνεται απορριπτέος ως συλλήβδην αβάσιμος και αόριστος και ο υπό 2.2 ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης, καθώς δεν θεμελίωσε επαρκώς πλημμέλεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης της αναθέτουσας αρχής, για τη βαθμολόγηση των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων στο υπό κρίση κριτήριο.

34. Επειδή, περαιτέρω, ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ένωσης που αφορά το Κριτήριο Κ12 (Μεθοδολογία-Χρονοδιάγραμμα) και ειδικότερα το χρονοδιάγραμμα, όπως παρουσιάζεται στο Τεύχος Τεχνικών δεδομένων της διακήρυξης, όπως προκύπτει από το συνημμένο Πρακτικό και την αιτιολογία που αυτό περιλαμβάνει, η οποία και αποτελεί την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης της αναθέτουσας αρχής, αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι: *«[...] Παρόλα αυτά, δεν ελήφθη υπόψη από την σύμπραξη η υπ' αριθμ. 11/2018 εγκύκλιος του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, σύμφωνα με την οποία για την έγκριση της προμελέτης οδικών και υδραυλικών έργων και την εκπόνηση στη συνέχεια της οριστικής μελέτης, απαιτείται η έκδοση της ΑΕΠΟ (Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων), συνεπώς στο κατατεθειμένο χρονοδιάγραμμα η αλληλουχία οδικής και περιβαλλοντικής μελέτης και υδραυλικής και περιβαλλοντικής μελέτης δεν είναι εφικτή στην πράξη. Κρίνεται επομένως καλός ο βαθμός στον οποίο οι παρουσιαζόμενες δραστηριότητες καλύπτουν τις τεχνικές απαιτήσεις της μελέτης. [...]»*, διατύπωση, η οποία είναι ταυτόσημη στην αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών και των τριών συμμετεχουσών ενώσεων, με συνέπεια να καθίσταται σαφές ότι δεν υπήρξε σε καμία περίπτωση υποβαθμολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης εξ αυτού του λόγου, αλλά ότι αντιθέτως, όλες οι προσφορές, έτυχαν της ίδιας ακριβώς αντιμετώπισης. Ως εκ τούτου και αυτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης, καθίσταται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

35. Επειδή, τέλος, ως προς τον τελευταίο ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στον τρίτο λόγο προσφυγής και αφορά τη μη υποβολή εκ μέρους της δεύτερης

παρεμβαίνουσα ένωσης, σχετικών πιστοποιήσεων, όπως αυτές μνημονεύονται στα υποβληθέντα από αυτήν έγγραφα της προσφοράς της (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», παρ. 2.2 «Εσωτερικές ενέργειες και διαδικασίες παραγωγής της μελέτης – Σημεία Ελέγχου», σελ. 40, υποπαρ. «2.2.1 Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας», αναφέρεται ότι: «Οι εταιρείες και- έχουν εγκαταστήσει και τηρούν Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας.»). Ωστόσο, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η δεύτερη παρεμβαίνουσα, βάσει της παρ. 19.4 της διακήρυξης, ρητά ορίζεται ότι δεν απαιτούνται πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης και ως εκ τούτου, απολύτως σύννομα και σε πλήρη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της διακήρυξης, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, υπέβαλε την προσφορά της και βαθμολογήθηκε επ' αυτής ως προς το Κριτήριο Κ12. Συνεπώς, είναι απορριπτέος και ο τελευταίος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, στο πλαίσιο εξέτασης του τρίτου λόγου προσφυγής.

36. Επειδή, με βάση τα όσα αναλύθηκαν διεξοδικά στις σκέψεις 32-35 της παρούσας, ο τρίτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος και ως προς τους τέσσερις επιμέρους ισχυρισμούς που περιλαμβάνει. Αντίστοιχα, πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης.

37. Επειδή, η προσφεύγουσα με τον τέταρτο λόγο προσφυγής, όπως αναλύεται στις σελ. 20-26, υπό «3. Λόγοι ακύρωσης που αφορούν την βαθμολογία των διαγωνιζομένων 1^{ου} και 3^{ου} και πιστοποιούν την παραβίαση του νόμου και του ίσου μέτρου κρίσεως σε βάρος μας», υποστηρίζει ότι είναι ακυρωτέα η προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής, για τους επιμέρους λόγους που αναφέρει αναλυτικά υπό «3.1 Τεχνική έκθεση», υποπαρ. 3.1.1-3.1.6. Επί του συνόλου των ανωτέρω ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στον τέταρτο λόγο προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή με τις προαναφερθείσες Απόψεις της (σελ. 6), υποστηρίζει ότι: «Αναφορικά με την πιθανή ακυρότητα της βαθμολογίας των δύο παραπάνω ενώσεων είναι στις αρμοδιότητες Σας να

κρίνετε το βάσιμο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας Ένωσης Ο.Φ.». Ομοίως, η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, ισχυρίζεται στις σελ. 16-24 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ», υπό «B. Επί των αιτιάσεων που πλήττουν τη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών», «ii. Ως προς τις αιτιάσεις της προδικαστικής προσφυγής υπό το τίτλο «Λόγοι ακύρωσης που αφορούν την βαθμολογία των διαγωνιζομένων 1^{ου} και 3^{ου} και πιστοποιούν την παραβίαση του νόμου και του ίσου μέτρου κρίσεως σε βάρος της προσφεύγουσας».» ότι όλες οι αιτιάσεις της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής που αφορούν την πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, είναι αβάσιμες και πρέπει να απορριφθούν για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτει στην ασκηθείσα παρέμβασή της. Συναφώς, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση ισχυρίζεται στις σελ. 24-27 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «IV. ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ», υπό 10, 11, 12, 13 και 14 ότι όλοι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης, όπως περιλαμβάνονται στον τέταρτο λόγο προσφυγής είναι αβάσιμοι και άρα απορριπτέοι.

38. Επειδή, ενόψει των όσων υποστηρίζουν η προσφεύγουσα ένωση και οι δύο παρεμβαίνουσες ενώσεις, λεκτέα τυγχάνουν τα εξής. Σχετικά με τα αναφερόμενα στην υποπαρ. 3.1.1 της κρινόμενης προσφυγής, πράγματι όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα ένωση, αλλά και παραδέχεται η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, στην προσφορά της (βλ. συνημμένο σε αυτήν ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», παρ. 1.2 «Αντικείμενο του έργου», σελ. 6 και υποπαρ. 1.2.1 «Στόχος μελέτη», σελ. 7) αναφέρει ότι: «*Το τμήμα της που διέρχεται από τα τμήματα των Π.Ε. 1,2,4,6,8,9,10,11 ,13, και 14 που αφορά 2525 ιδιοκτήτες γης και για το οποίο θα συνταχθεί μεμονωμένη πράξη εφαρμογής ανά Πολεοδομική Ενότητα*» και περαιτέρω, αναλύει τις τρεις διακριτές φάσεις, στις οποίες θα εκπονηθεί η μελέτη με στόχο την άμεση υλοποίηση τμήματος των έργων που περιλαμβάνονται στις οριστικές μελέτες, πριν την κύρωση της πράξης εφαρμογής. Ωστόσο, η προσφεύγουσα ένωση παραλείπει να αναφέρει σε τι

συνίσταται η πλημμέλεια στην εφαρμογή των διατάξεων του 4315/2014 εκ μέρους της δεύτερης παρεμβαίνουσας, ούτε όμως αναφέρεται ρητά ποια διάταξη της διακήρυξης ή του νόμου παραβιάζεται, ενώ τονίζεται ότι στο συγκεκριμένο Κριτήριο Κ11 (Τεχνική έκθεση), η προσφεύγουσα ένωση έχει λάβει την υψηλότερη βαθμολογία μεταξύ των συμμετεχόντων φορέων (95 έναντι 85 και 90 αντίστοιχα σε σχέση με την πρώτη και τη δεύτερη παρεμβαίνουσα) και δεν προκύπτει άνευ άλλου τινός, ότι οι προσφορές των άλλων δύο υποψηφίων, priμοδοτήθηκαν ή ότι αντίστοιχα υποβαθμολογήθηκε εξ αυτού του λόγου η δική της προσφορά στο εν λόγω κριτήριο. Ως εκ τούτου, ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης απορρίπτεται εκτός από νόμω και ουσία αβάσιμος και ως αόριστος.

39. Επειδή, ακολούθως, στην υποπαρ. 3.1.2 της κρινόμενης προσφυγής, η προσφεύγουσα ένωση, επικαλείται ότι αμφότερες οι προσφορές της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας έχουν εσφαλμένα λάβει υπόψη τους την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4315/2014, για την επιβολή εισφορών στο πλαίσιο σύνταξης της μεμονωμένης πράξης (βλ. αντίστοιχα συνημμένα στην προσφορά τους ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf» της δεύτερης παρεμβαίνουσας και «20_3_α_ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ_signed.pdf» και «20_3_β_ΕΚΘΕΣΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ_signed.pdf» της πρώτης παρεμβαίνουσας). Επ' αυτού του ισχυρισμού η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση προβάλλει ότι: *«Στο άρθρο 6 παρ. 4 του Ν. 4315/2014 ορίζονται τα εξής: «Σε εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2. Στις περιπτώσεις που κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχει δοθεί εντολή σύνταξης του Κεφαλαίου Γ' της πράξης εφαρμογής, με απόφαση του αρμόδιου για την κύρωση της πράξης εφαρμογής, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του οικείου δημοτικού συμβουλίου, οι ως άνω εκκρεμείς διαδικασίες δύνανται να υπάγονται στις προϊσχύουσες διατάξεις περί εισφοράς γης των παραγράφων 1, 3, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 1.»* Από τη διάταξη αυτή προκύπτει σαφώς ότι από την έναρξη ισχύος του Ν. 4315/2014 (24.12.2014) και **οι εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης καταλαμβάνονται**

από το ρυθμιστικό πεδίο του νόμου αυτού. Κατ' εξαίρεση, οι εκκρεμείς διαδικασίες **μπορούν να** διέπονται από τις προϊσχύουσες διατάξεις περί εισφοράς μόνο στις περιπτώσεις που κατά την ανωτέρω ημερομηνία έχει δοθεί εντολή σύνταξης του Κεφαλαίου Γ' της πράξης εφαρμογής. Η σύνταξη της πράξης εφαρμογής με τις προϊσχύουσες διατάξεις δεν πραγματοποιείται αυτοδικαίως, αλλά προς τούτο απαιτείται υποχρεωτικά προηγούμενη **γνώμη του οικείου δημοτικού συμβουλίου και απόφαση** του αρμόδιου για την κύρωση της πράξης εφαρμογής οργάνου (ήδη **Περιφερειάρχη**).

Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, όπως προκύπτει από τα στοιχεία των εγγράφων της σύμβασης και του φακέλου του έργου, **δεν πληρούνται οι προεκτεθείσες προϋποθέσεις**, καθώς δεν υφίσταται **ούτε** απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του-....., **ούτε** σχετική απόφαση του για υπαγωγή της πράξης εφαρμογής στις προϊσχύουσες διατάξεις. Ούτε, ακόμη, προκύπτει από το φάκελο του έργου ότι η Αναθέτουσα Αρχή προτίθεται να προβεί ή να προκαλέσει την έκδοση των αποφάσεων αυτών. Εξάλλου, ούτε η προσφεύγουσα επικαλείται την έκδοση τέτοιων αποφάσεων, ενώ, προφανώς, βάσει της προειρημένης διάταξης δεν αρκεί η εντολή της Διευθύνουσας Υπηρεσίας για σύνταξη του Γ' Κεφαλαίου της πράξης εφαρμογής που επικαλείται η προσφεύγουσα. Περαιτέρω, ουδείς μπορεί βάσει των όσων ήδη αναφέρθηκαν να προδικάσει τη βούληση της Αναθέτουσας Αρχής περί της υπαγωγής ή μη της πράξης εφαρμογής στις προϊσχύουσες διατάξεις, καθώς ενδεχόμενη σύνταξη της πράξης εφαρμογής με τις προϊσχύουσες του Ν. 4315/2014 διατάξεις θα απαιτήσει μεγαλύτερη εισφορά σε γη από τους ιδιοκτήτες, συνεπώς, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Σπάτων-Αρτέμιδος μπορεί να μην επιθυμεί να λάβει μία τέτοια απόφαση.

Επομένως, η ορθή προσέγγιση του ζητήματος από νομικής άποψης είναι αυτή που αναφέρεται στη δική μας προσφορά (εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4315/2014 ως προς τον υπολογισμό των εισφορών) και όχι αυτή της προσφεύγουσας.

Σε κάθε περίπτωση, με όποιες διατάξεις και αν συνταχθεί η μελέτη πράξης εφαρμογής, το μόνο που αλλάζει είναι τα ποσοστά εισφορών γης των

ιδιοκτητών, γεγονός που δεν επιφέρει αλλαγή στη μεθοδολογία εκπόνησης της σχετικής μελέτης.

Πιο αναλυτικά, η ένωσή μας στην Έκθεση Μεθοδολογίας που υπέβαλε (βλ. σελ 6 – 8) περιέγραψε αναλυτικά τη μεθοδολογία εκπόνησης της μελέτης πράξης εφαρμογής συναφώς τα εξής «...δημιουργείται ο πίνακας πράξης εφαρμογής μέχρι την στήλη 16. Η παραπάνω ενέργεια σκοπό έχει να υπολογίσει τις εισφορές σε γη και χρήμα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1337/1983 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 4315/2014 (ΦΕΚ269/Α/24-12-2014) και να συγκρίνει το οικοδομήσιμο εμβαδόν της πολεοδομικής μελέτης με το συνολικό εμβαδόν που οφείλει η πράξη εφαρμογής να αποδώσει στους ιδιοκτήτες στις περιοχές με εισφορές.».

Από την άλλη, από την Έκθεση Μεθοδολογίας της προσφεύγουσας απουσιάζει πλήρως οποιαδήποτε αναφορά σε μελέτη πράξης εφαρμογής, καθώς αναφέρεται: α) στο νομοθετικό πλαίσιο και στα δεδομένα εκπόνησης μελέτης, β) στις τοπογραφικές εργασίες, γ) στις εργασίες υδραυλικής μελέτης, δ) στις εργασίες μελέτης οδοποιίας, ε) στις περιβαλλοντικές εργασίες, στ) στο γενικό πρόγραμμα εκπόνησης μελέτης, όπου υπάρχει μία αναφορά έξι γραμμών μόνο, χωρίς να παρατίθενται τα επιμέρους στάδια σύνταξης της πράξης εφαρμογής.

Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι **δεν ευσταθεί και πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η ένωσή μας έσφαλε κάνοντας αναφορά στην εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4315/2014.**».

Συναφείς όμως με τα ανωτέρω είναι και οι αντίστοιχοι ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης αναφορικά με την ορθότητα ή μη εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 4315/2014, όπου ειδικότερα αναφέρει ότι: «Στην παρ. 3.1.2 της προδικαστικής προσφυγής (σελίδα 21) αναφέρεται ότι για την επιβολή εισφορών στο πλαίσιο σύνταξης της μεμονωμένης πράξης εφαρμογής, ο υπολογισμός των εισφορών πρέπει να γίνει με τις διατάξεις του Π.Δ. 16-8-1985 (ΦΕΚ 416Δ') σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 6 του Ν.4315/52014 επειδή έχει ήδη δοθεί η εντολή έναρξης εργασιών του Γ' κεφ. με τα με αρ. πρωτ. 17788/20-12-2007 και αρ. πρωτ. 12748/2174/09/2004 έγγραφα.

Σύμφωνα με το έγγραφο, με αρ. πρωτ. ΔΤΕ/β/17451/04-04-2016, της δ/νσης τοπογραφικών εφαρμογών και γεωχωρικών πληροφοριών του ΥΠΕΝ εκδόθηκε η εγκύκλιος με θέμα «Διευκρινίσεις στο άρθρο 6 παρ. 4 του Ν.43515/2014 «Πράξεις Εισφοράς σε γη και χρήμα – Ρυμοτομικές Απαλλοτριώσεις και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 269Α΄/24-12-2014)». Συγκεκριμένα με το άρθρο 6 (Καταργούμενες - Μεταβατικές διατάξεις), παράγραφος 4 ορίζεται ότι: «4. Σε εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2. Στις περιπτώσεις που κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχει δοθεί εντολή σύνταξης του Κεφαλαίου Γ' της Πράξης Εφαρμογής, με απόφαση του αρμόδιου για την κύρωση της Πράξης Εφαρμογής, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου, οι ως άνω εκκρεμείς διαδικασίες δύνανται να υπάγονται στις προϊσχύουσες διατάξεις περί εισφοράς γης των παραγράφων 1, 3, 4, 5, 6, 7 του άρθρου 1.»

Διευκρινίζοντας την παραπάνω διάταξη η ανωτέρω εγκύκλιος αναφέρει ότι: «Εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης, όπως ορίζονται στην παραπάνω διάταξη του άρθρου 6 του νόμου 4315/2014, νοούνται οι διαδικασίες που οδηγούν στην πολεοδόμηση (οργάνωση της περιοχής), αλλά δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί. Η ολοκλήρωση της πολεοδόμησης περιλαμβάνει και την κύρωση της Πράξης Εφαρμογής της Πολεοδομικής Μελέτης προκειμένου η περιοχή να είναι πολεοδομικά αξιοποιήσιμη, με απελευθερωμένους κοινόχρηστους χώρους και να δεχτεί οικοδομική δραστηριότητα.

Μία μόνον εξαίρεση από τον κανόνα της υπαγωγής στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού υπάρχει. Η εξαίρεση αφορά μόνον την περίπτωση που κατά τη δημοσίευση του Νόμου (24-12-2014) έχει ήδη δοθεί εντολή από τον Εργοδότη ή τη Διευθύνουσα Υπηρεσία για τη σύνταξη του Κεφαλαίου Γ' της Πράξης Εφαρμογής και είναι δυνητική. Προκειμένου να εφαρμοστούν οι προγενέστερες του νόμου 4315/2014 διατάξεις περί εισφορών σε γη και χρήμα απαιτείται να ακολουθηθεί η διαδικασία που περιγράφεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 6 του νόμου αυτού, δηλαδή διατύπωση γνώμης του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου και απόφαση της αρμόδιας Περιφέρειας, η οποία θα κυρώσει την Πράξη Εφαρμογής.

Το αρμόδιο όργανο και εφόσον καλείται να αποφασίσει για την υπαγωγή στις προηγούμενες διατάξεις, θα πρέπει να λάβει υπόψη διάφορους παράγοντες όπως είναι το επιτυγχανόμενο ισοζύγιο, το στάδιο εκπόνησης του Γ' Κεφαλαίου της Πράξης Εφαρμογής, το οικονομικό κόστος που προκύπτει από τυχόν ανασύνταξη της μελέτης. Αναλυτικότερα, για τις προϋποθέσεις εφαρμογής της παραπάνω εξαιρετικής διάταξης, και για να τεκμηριώνονται οι λόγοι και η αιτιολογία της υπαγωγής, θα πρέπει, να αξιολογούνται σωρευτικά τα παρακάτω:

1. Η επιτευχθείσα πρόοδος της μελέτης να είναι σε προχωρημένο στάδιο. (Π.χ να έχουν γίνει αναρτήσεις, ή να έχουν υποβληθεί /εξεταστεί ενστάσεις) Σε συνδυασμό με τα ανωτέρω αναφερόμενα, συνάγεται ότι η εντολή πρέπει να έχει δοθεί ικανό χρονικό διάστημα προ της δημοσίευσης του νόμου 4315/2014 ώστε να έχει προωθηθεί η διαδικασία ολοκλήρωσης του Κεφαλαίου Γ'.
2. Η πραγμάτωση / εξασφάλιση του ισοζυγίου με τις προβλεπόμενες εισφορές.
3. Να έχει δοθεί εντολή σύνταξης του Κεφαλαίου Γ' της Πράξης Εφαρμογής πριν τη δημοσίευση του νόμου 4315/2014 (24-12-2014), όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου 4315/2014.

Μετά την έκδοση της απόφασης του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου εκδίδεται απόφαση της Περιφέρειας (αρμόδιο όργανο για την κύρωση της Πράξης Εφαρμογής) περί εφαρμογής της ως άνω διάταξης. Ο Νόμος δεν απαιτεί τη σύμφωνη γνώμοδότηση, ως εκ τούτου η Περιφέρεια δεν δεσμεύεται από την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και αποφασίζει ελεύθερα συνεκτιμώντας τα ανωτέρω αναφερόμενα.».

Η παραπάνω εγκύκλιος έχει ως αποδέκτες :

1. Δ/νσεις Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού (ΠΕ.ΧΩ.ΣΧ.) των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της Επικράτειας.
2. Δ/νσεις Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού (ΠΕ.ΧΩ.) των Περιφερειών / Περιφερειακών Ενοτήτων (Π.Ε.) της Επικράτειας.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις υπαγωγής στις προϊσχύσασες διατάξεις περί εισφοράς γης πρέπει να ισχύουν σωρευτικά, για τις περιοχές που θα συνταχθεί Γ' κεφ. Πράξης Εφαρμογής. Εν προκειμένω, όμως, δεν μπορεί να γίνει η υπαγωγή στις προϊσχύσασες

διατάξεις περί εισφοράς γης διότι δεν έχουν εκδοθεί οι αναγκαίες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου αλλά και της Περιφέρειας. Επιπλέον, δεν μπορεί να γίνει η εν λόγω υπαγωγή διότι στην συγκεκριμένη περίπτωση ισχύει μόνο η τρίτη προϋπόθεση, ήτοι ότι έχουν δοθεί οι εντολές για τη σύνταξη του Γ' κεφαλαίου Πράξης Εφαρμογής.

Ως εκ τούτου είναι εσφαλμένος ο εν λόγω ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης και θα πρέπει σύμφωνα με τα ανωτέρω να απορριφθεί.». Προς επίρρωση δε των ανωτέρω παραδοχών και στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα ένωση, δεν τεκμηριώνει πέραν πάσης αμφιβολίας την ορθότητα των ισχυρισμών της, ούτε με ποιο τρόπο ο συγκεκριμένος τρόπος υπολογισμού μέσω της εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 4315/2014, για την επιβολή εισφορών στο πλαίσιο σύνταξης της μεμονωμένης πράξης λήφθηκε υπόψη για την αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών των υποψηφίων. Άλλωστε από τις ίδιες τις επισημάνσεις που περιλαμβάνονται τόσο στον επίμαχο ισχυρισμό της προσφυγής, αλλά και συμπληρωματικά στο υποβληθέν υπόμνημά της, δεν συνάγεται ευχερώς εάν τελικά η εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4315/2014 είναι ορθή ή όχι. Ως εκ περισσού, τονίζεται και πάλι εν προκειμένω, ότι στο συγκεκριμένο Κριτήριο Κ11 (Τεχνική έκθεση), η προσφεύγουσα ένωση έχει λάβει την υψηλότερη βαθμολογία μεταξύ των συμμετεχόντων φορέων (95 έναντι 85 και 90 αντίστοιχα σε σχέση με την πρώτη και τη δεύτερη παρεμβαίνουσα). Συνεπώς, ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης απορρίπτεται εκτός από νόμω και ουσία αβάσιμος και ως αόριστος.

40.Επειδή, έτι περαιτέρω, με τον ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στην υποπαρ. 3.1.3 της υπό κρίση προσφυγής, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι στην προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», παρ. 1.2 «Αντικείμενο του έργου», σελ. 13) δεν μνημονεύονται οι ισχύουσες διατάξεις που αφορούν την περιοχή της Αλυκής, όπως ειδικότερα υποστηρίζει στον υπό κρίση ισχυρισμό της προσφυγής της. Εντούτοις, όπως βάσιμα αντικρούει η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, στη σελ. 14 του ανωτέρω αρχείου της

προσφοράς της, υπό «Αντικείμενο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων» αναφέρεται ότι: «Σύμφωνα με στοιχεία που συλλέχθηκαν από την ομάδα μελέτης και από την επιτόπια αυτοψία, υπάρχουν υφιστάμενες μελέτες για έργα της ευρύτερης περιοχής μελέτης που είναι δυνατό να αξιοποιηθούν (βλέπε αναλυτικά παράγραφο 1.3.2) κατά την φάση εκπόνησης της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και της περιβαλλοντικής αδειοδότησης των έργων. Στην περιβαλλοντική μελέτη θα ληφθούν υπόψη στοιχεία από τις επιτόπιες αυτοψίες και από τις τεχνικές μελέτες (π.χ. συγκοινωνιακές, υδραυλικές, κλπ.) που θα εκπονούνται παράλληλα μέσω της στενής συνεργασίας των συμπραττόντων γραφείων.

Η συνεργασία του σχήματος των αναδόχων μελετητών κυρίως με την αρμόδια επιβλέπουσα Υπηρεσία, αλλά και με άλλους εμπλεκόμενους Δημόσιους φορείς (Αποκεντρωμένη Διοίκηση, Περιφέρεια, Π. Ενότητα, Αρχαιολογία, Πολεοδομία, ΟΤΑ, Δασαρχεία κλπ.) είναι αναγκαία, επιβεβλημένη και αυτονόητη. Στα πλαίσια της περιβαλλοντικής αδειοδότησης των έργων και εφόσον κριθεί αναγκαίο θα αξιολογηθούν οι προτεινόμενες λύσεις ως προς τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον και θα δοθεί έμφαση στη Κύρια Λύση που θα επιλεγεί. Όσον αφορά τη φάση λειτουργίας των έργων η μελέτη και ο σχεδιασμός τους θα γίνει με κύριο γνώμονα πληθυσμιακά και οικονομικά στοιχεία και την καλύτερη δυνατή προστασία του οικιστικού και του φυσικού περιβάλλοντος, με περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο ανθρωπογενές και φυσικό περιβάλλον.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί όσον αφορά την προστασία κηρυγμένων αρχαιολογικών και πολιτιστικών χώρων. Σύμφωνα με στοιχεία της βάσης δεδομένων του Υπουργείου Πολιτισμού και του ΠΔ με το οποίο καθορίζονται οι χρήσεις γης στην ευρύτερη περιοχή Μεσογείων, Αν. Αττικής (ΦΕΚ 199/Δ/2003), τα προτεινόμενα έργα χωροθετούνται εντός των ορίων του κηρυγμένου αρχαιολογικού χώρου (ΦΕΚ 706/Β/1980) και στα όρια της περιοχής (βόρεια της πόλης της), όπου χαρακτηρίζεται ως περιοχή απολύτου προστασίας τοπίων/ αρχ. Χώρων και στην οποία χωροθετείται μικρός υγροβιότοπος. Στην ευρύτερη περιοχή επίσης χωροθετούνται περιοχές που

χαρακτηρίζονται ως μέσης προστασίας τοπίων/ αρχ. Χώρων. Άλλοι κηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι της ευρύτερης περιοχής μελέτης είναι:

➤ Αρχ. Χώρος «Ερείπιον» (ΦΕΚ 194/Α/1923). [...]». Συνεπώς, όπως βάσιμα επικαλείται η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, «...είναι παντελώς εσφαλμένος ο λόγος αυτός της προδικαστικής προσφυγής διότι εκ της τεχνικής μας προσφοράς προκύπτει ρητώς και σαφώς ότι έχουν ληφθεί υπόψη για την κατάστρωση της όλα τα ειδικά νομοθετικά προστατευτικά καθεστώτα της επίμαχης περιοχής, μεταξύ των οποίων και αυτό του υγρότοπου της Είναι προφανές, δε, ότι δεν απαιτείτο να συμπεριληφθεί στην προσφορά μας αναλυτική παράθεση των ρυθμίσεων των εν λόγω προστατευτικών αυτών καθεστώτων, ούτε μάλιστα αυτή η αναφορά απαιτείται από τη διακήρυξη ως όρος για το παραδεκτό των προσφορών. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να απορριφθεί και ο λόγος αυτός της προδικαστικής προσφυγής.». Ως εκ τούτου, δεν συνάγεται ποια είναι η αποδιδόμενη πλημμέλεια που εντοπίζεται στην υποβληθείσα προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, ούτε ποια ρητή διάταξη της διακήρυξης παραβιάστηκε, καθώς όπως διαπιστώθηκε για τη σύνταξη της μελέτης της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης έχουν ληφθεί υπόψη όλα τα ειδικά νομοθετικά προστατευτικά καθεστώτα που αφορούν την περιοχή της Κατά συνέπεια, ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

41.Επειδή, επιπρόσθετα, στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ένωσης, όπως περιλαμβάνεται στην υποπαρ. 3.1.4 της προσφυγής της, αναφέρεται ότι στην υποβληθείσα Τεχνική Έκθεση της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η περιγραφή της υφιστάμενης κατάστασης και ο σχολιασμός των υπαρχόντων προβλημάτων, αφενός δεν τεκμηριώνεται από φωτογραφικό υλικό, αφετέρου, υπάρχει μόνο «θεωρητική ανάλυση» των στοιχείων ασφάλισης της μελέτης σήμανσης και ασφάλισης, η οποία κατά την προσφεύγουσα ένωση είναι, «παντελώς άστοχη», δεδομένου ότι ελάχιστα στηθαία σε λίγα και συγκεκριμένα, σημεία θα χρησιμοποιηθούν, δεδομένης της αστικής λειτουργίας των οδών του

αντικειμένου. Ωστόσο, όπως βάσιμα υποστηρίζει η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, στην υποβληθείσα προσφορά της (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», «Φωτογραφικό παράρτημα», σελ. 62-81) υπάρχει εκτενέστατο φωτογραφικό υλικό, το οποίο όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην ίδια την τεχνική προσφορά της, προέρχεται από αυτοψία της ομάδας μελέτης τον Αύγουστο του 2019 και συνεπώς οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ένωσης καταρρίπτονται άνευ άλλου τινός. Ομοίως, η προσφεύγουσα ένωση αποτυγχάνει να προσκομίσει επαρκές υλικό προκειμένου να τεκμηριώσει τους έωλους χαρακτηρισμούς («θεωρητικά ανάλυση» και «παντελώς άστοχη») που αποδίδει σε επιμέρους σημεία της μελέτης της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, με συνέπεια, οι συγκεκριμένες αιτιάσεις να πάσχουν αοριστίας. Ως εκ περισσού, υπογραμμίζεται και πάλι εν προκειμένω, ότι στο συγκεκριμένο Κριτήριο Κ11 (Τεχνική έκθεση), η προσφεύγουσα ένωση έχει λάβει την υψηλότερη βαθμολογία μεταξύ των συμμετεχόντων φορέων (95 έναντι 85 και 90 αντίστοιχα σε σχέση με την πρώτη και τη δεύτερη παρεμβαίνουσα). Συνεπώς, ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης απορρίπτεται εκτός από νόμω και ουσία αβάσιμος και ως αόριστος.

42. Επειδή, επιπλέον, η προσφεύγουσα ένωση, επικαλείται με τον ισχυρισμό της υποπαρ. 3.1.5 της υπό κρίση προσφυγής της ότι, με τις εργασίες που αναφέρει στην υποβληθείσα τεχνική προσφορά της, απέδειξε ότι έχει τη δυνατότητα σύντμησης του χρονοδιαγράμματος κατά δύο (2) μήνες, γεγονός όμως το οποίο δεν αξιολογήθηκε από την Επιτροπή Διενέργειας του διαγωνισμού. Τον εν λόγω ισχυρισμό αντικρούει μόνο η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, υποστηρίζοντας σχετικά ότι: «**β. Ακόμη, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι (βλ. σελ. 23-24 της προδικαστικής προσφυγής) ότι εσφαλμένα η Επιτροπή Διαγωνισμού παρέλειψε να αξιολογήσει θετικά και να βαθμολογήσει αναλόγως την προσφορά της προσφεύγουσας ως προς το της σύντμησης του χρονοδιαγράμματος της μελέτης κατά δύο (2) μήνες.**

Ωστόσο, από την εφαρμοστέα νομοθεσία και τα έγγραφα της σύμβασης **δεν προκύπτει ότι η σύντμηση του χρονοδιαγράμματος** εκπόνησης μελετών που προκηρύσσονται από δημόσιο φορέα **αποτελεί πλεονέκτημα** για τον διαγωνιζόμενο. Ούτε, άλλωστε θα ήταν νόμιμη η αξιολόγηση ενός τέτοιου στοιχείου και η αποτύπωση στη βαθμολογία του Πρακτικού, αφού **δεν είχε ρητώς ορισθεί ως αξιολογητέο στοιχείο με τους οικείους κανονιστικούς όρους**.

Εξάλλου, η εν λόγω σύντμηση, όπως προκύπτει από το χρονοδιάγραμμα της προσφεύγουσας, δεν οφείλεται σε πρόταση μείωσης του καθαρού χρόνου εκπόνησης των μελετών που απαιτούνται, αλλά σε χρονική έναρξη ορισμένων μελετών πιο νωρίς από το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα της προκήρυξης, χωρίς μάλιστα αυτό να τεκμηριώνεται επαρκώς ότι είναι εφικτό να πραγματοποιηθεί.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την προσφορά της προσφεύγουσας:

Η οριστική μελέτη οδοποιίας ξεκινά έναν (1) μήνα νωρίτερα σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα της Διακήρυξης, παρόλο που απαιτεί τη σύνταξη τοπογραφικών και κτηματογραφικών διαγραμμάτων και χωρίς να τεκμηριώνεται με ποιον τρόπο αυτά θα είναι έτοιμα εντός δύο (2) αντί για τριών (3) μηνών, όπως προβλέπεται στο χρονοδιάγραμμα της Διακήρυξης, όταν μάλιστα, όπως αναφέρεται, χρειάζεται να πραγματοποιηθεί συλλογή δηλώσεων ιδιοκτησίας από τους ιδιοκτήτες.

Η υδραυλική μελέτη ομβρίων ξεκινά δύο (2) μήνες νωρίτερα σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα της Διακήρυξης, παρόλο που αυτή προϋποθέτει την ολοκλήρωση της οριστικής μελέτης οδοποιίας. Μάλιστα, στο χρονοδιάγραμμα της προσφεύγουσας παρουσιάζεται χρονική επικάλυψη ενός (1) μήνα στις εργασίες των δύο εν λόγω μελετών, χωρίς αυτό να εξηγείται.

Η σύνταξη της πράξης εφαρμογής για την Π.Ε. 12 ξεκινά τέσσερις (4) μήνες νωρίτερα σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα της Διακήρυξης και ολοκληρώνεται πριν την ολοκλήρωση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για τα έργα υποδομών της οδοποιίας και της αντιπλημμυρικής προστασίας (υδραυλική μελέτη ομβρίων για την Π.Ε. 12). Από την άλλη, η ολοκλήρωση και έγκριση των

μελετών έργων υποδομών, καθώς και η περιβαλλοντική αδειοδότησή τους απαιτείται να έχει συντελεσθεί πριν την ολοκλήρωση της σύνταξης πράξης εφαρμογής της Π.Ε. 12, όπως φαίνεται και στο χρονοδιάγραμμα της Διακήρυξης.

Επομένως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με τη σύντμηση του χρονοδιαγράμματος δεν ευσταθούν. Το στοιχείο τούτο έπρεπε να οδηγήσει σε μείωση της βαθμολογίας της προσφεύγουσας και όχι σε αύξησή της όπως αβασίμως προβάλλεται.

γ. Επίσης, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν λάβαμε υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής μελέτης και θεωρήσαμε ότι επρόκειτο για περιοχές που ανήκουν στο ίδιο νομικό πλαίσιο και απαιτούν τις ίδιες διαδικασίες και ενέργειες για την ολοκλήρωσή τους (βλ. σελ. 23-24 της προδικαστικής προσφυγής).

Ο ισχυρισμός αυτός κατά το μέρος που αφορά την ένωσή μας προβάλλεται όλως **αόριστα και αναπόδεικτα**. Η προσφεύγουσα δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένα στοιχεία της προσφοράς μας, από τα οποία προκύπτει το αναληθές συμπέρασμά της, δηλαδή δεν τεκμηριώνει ποιες περιοχές ανήκουν σε διαφορετικό νομικό πλαίσιο, μολονότι η ένωσή μας τις ενέταξε στο ίδιο.

Περαιτέρω, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κάποια δικά της στοιχεία υπερτερούν κι έπρεπε να υπερβαθμολογηθούν σε σχέση με τους λοιπούς συνυποψήφιους ή, αντιθέτως, ότι ορισμένες διατυπώσεις αυτών έπρεπε να υποβαθμολογηθούν, αποτελούν **υποκειμενικές κρίσεις της που δεν στηρίζονται στη διακήρυξη** και στον νόμο, ούτε με την προσφυγή παρέχεται η απαιτούμενη τεκμηρίωση αυτών (**ad hoc ΑΕΠΠ 949/2019, σκ. 22**).

Σε κάθε περίπτωση οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί δήθεν πλεονεκτημάτων της δικής της προσφοράς τυγχάνουν **ουσία αβάσιμοι**. Ειδικότερα, σε αντίθεση με τη δική μας Έκθεση Μεθοδολογίας, όπου γίνεται αναλυτική και δομημένη παρουσίαση ανά δραστηριότητα των επιμέρους δραστηριοτήτων, του εμπλεκόμενου προσωπικού και του απαραίτητου εξοπλισμού, των εισερχόμενων και των αποτελεσμάτων τους, με πρόταση των σημείων ελέγχου για την ποιοτική αξιολόγηση όλων των επιμέρους εργασιών,

από την Έκθεση Μεθοδολογίας της προσφεύγουσας απουσιάζει πλήρως η περιγραφή της μεθοδολογίας σύνταξης της πράξης εφαρμογής, που αποτελεί τελικά και το βασικό ζητούμενο της επίμαχης Διακήρυξης, καθώς όλες οι άλλες μελέτες ουσιαστικά είναι υποστηρικτικές μελέτες για την πράξη εφαρμογής.

δ. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται (σελ. 23-24) ότι έχει ήδη συντάξει τέσσερις (4) χάρτες μετά από ψηφιοποίηση των διαγραμμάτων των πολεοδομικών μελετών και μετά από γεωαναφορά τους με κατάλληλο μετασχηματισμό.

Από τον ισχυρισμό τούτο προκύπτει καταρχήν η παραδοχή της προσφεύγουσας ότι **έχει ήδη εκπονήσει τμήμα του υπό ανάθεση μελετητικού αντικειμένου και συγκεκριμένα, του τοπογραφικού αντικειμένου, πριν την επιλογή αναδόχου από την Αναθέτουσα Αρχή.** Το στοιχείο τούτο δεν μπορεί κατά το νόμο να προβάλλεται ως πλεονέκτημα της προσφοράς της προσφεύγουσας.

Ακόμη, δεν προκύπτει (ούτε η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς κάτι) η χρησιμότητα της συμπερίληψης των ανωτέρω χαρτών στην Τεχνική Έκθεση. Εξάλλου, στην ίδια Τεχνική Έκθεση δεν σχολιάζονται περαιτέρω τα στοιχεία των χαρτών αυτών και των πληροφοριών που αυτοί περιλαμβάνουν, ενώ υφίσταται μόνο μία απλή αναφορά σε αυτούς στη σελ 1.». Πέραν συνεπώς του γεγονότος ότι δεν τεκμηριώνεται επαρκώς από την προσφεύγουσα ένωση ο τρόπος, με τον οποίο θα επιτευχθεί η σύντμηση του χρονοδιαγράμματος κατά δύο (2) μήνες, δεν προκύπτει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η επικαλούμενη από αυτήν σύντμηση, πράγματι θα έχει θετικές επιπτώσεις στην ολοκλήρωση του ανατεθέντος έργου. Επισημαίνεται πάντως όσον αφορά τον εξεταζόμενο ισχυρισμό, ότι στο συγκεκριμένο Κριτήριο Κ11 (Τεχνική έκθεση), η προσφεύγουσα ένωση έχει λάβει την υψηλότερη βαθμολογία μεταξύ των συμμετεχόντων φορέων (95 έναντι 85 και 90 αντίστοιχα σε σχέση με την πρώτη και τη δεύτερη παρεμβαίνουσα). Ως εκ τούτου, ο εξεταζόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης απορρίπτεται εκτός από νόμω και ουσία αβάσιμος και ως άριστος.

43. Επειδή, τέλος, με τον περιλαμβανόμενο στην υποπαρ. 3.1.6 της κρινόμενης προσφυγής, ισχυρισμό, η προσφεύγουσα ένωση υποστηρίζει ότι στις υποβληθείσες προσφορές της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, δεν υπάρχει καμία αναφορά και δεν προκύπτει στελέχωση της ομάδας μελέτης που θα εκπονήσει το Γ' Κεφάλαιο (Πράξη Εφαρμογής) Π.Ε. 12 και συνεπώς, εσφαλμένα βαθμολογήθηκαν οι προσφορές τους στο Κριτήριο Κ21 με 10 βαθμούς και 5 βαθμούς περισσότερους, αντίστοιχα (95 βαθμούς έλαβε η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση και 90 η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση, έναντι 85 βαθμών που έλαβε η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης). Επί του κρινόμενου ισχυρισμού, η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση ισχυρίζεται τα εξής: *«ε. Ακόμη, με την προσφυγή υποστηρίζεται ότι η ένωσή μας βαθμολογήθηκε στο υποκριτήριο Κ21 αναιτιολόγητα με 10 μονάδες περισσότερο από την προσφεύγουσα παρά το γεγονός ότι –κατά τους ισχυρισμούς της τελευταίας- η Επιτροπή Διαγωνισμού αξιολόγησε τα σχετικά στοιχεία με παρεμφερή τρόπο (βλ. σελ. 26 της προδικαστικής προσφυγής).*

*Και ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται όλως **αόριστα και αναπόδεικτα**, κατά το μέρος που αφορά την ένωσή μας. Είναι χαρακτηριστικό ότι, ενώ με την υπό κρίση προσφυγή προβάλλονται συγκεκριμένες αιτιάσεις κατά της ανθυποψήφιας ένωσης ο.φ. «..... κ.λπ.) ως προς την παρουσίαση των βασικών στελεχών της ομάδας μελέτης της (βλ. σελ. 24-26), οι οποίες **προφανώς δεν αφορούν τη δική μας προσφορά**, εντούτοις όλως αόριστα η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι «οι παραπάνω επισημάνσεις ισχύουν και για τη διαφορά της βαθμολογίας μας από τον φορέα»! Η προσφεύγουσα παραλείπει, λοιπόν, πλήρως να αναφέρει ποιες επισημάνσεις και για ποιο λόγο ισχύουν και για τη δική μας ένωση. Επομένως, οι σχετικές αιτιάσεις είναι **ανεπίδεκτες εκτιμήσεως** και πρέπει να απορριφθούν.*

*Στην αδόκητη περίπτωση που οι σχετικές αιτιάσεις της προσφεύγουσας ήθελε κριθούν ορισμένες και εξεταστές, τούτες θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να απορριφθούν ως **ουσία αβάσιμες**.*

*Ειδικότερα, από τα στοιχεία της υποβληθείσας προσφοράς μας προκύπτουν τα ακόλουθα **πλεονεκτήματα** της σύνθεσης του προτεινόμενου οργανωτικού*

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

σχήματός μας, τα οποία **ορθώς** λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή Διαγωνισμού και οδήγησαν σε βαθμολόγηση της ένωσής μας με βαθμό 95 στο υποκριτήριο K21:

Όλα τα προτεινόμενα μέλη της ομάδας μελέτης (Ο.Μ.) διαθέτουν επιστημονική κατάρτιση και τεχνική και γνωστική ικανότητα για να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις της υπό ανάθεση μελέτης. Διαθέτουν σημαντική γενική και εξειδικευμένη επαγγελματική εμπειρία στην εκπόνηση αντίστοιχων μελετών (τοπογραφικές μελέτες, εργασίες υπαίθρου, συγκοινωνιακές, υδραυλικές κ.λπ.). Επίσης, λόγω της πολύχρονης συνεργασίας των μελών της ομάδας, διότι όλα τα άτομα είναι στελέχη των εταιρειών της σύμπραξης ή έχουν μακροχρόνια υπαλληλική σχέση με τις εταιρείες, έχουν αναπτύξει υψηλού επιπέδου σχέσεις συνεργασίας, έχει καλλιεργηθεί η συμπληρωματικότητα και μπορούν να λειτουργήσουν επιτυχώς σε συνθήκες μεγάλης πίεσης (υψηλού επιπέδου απαιτήσεις, πιεστικά χρονοδιαγράμματα κ.λπ.). Για την εκτέλεση της υπό ανάθεση μελέτης προτείνεται στελεχιακό δυναμικό 45 ατόμων το οποίο θεωρείται πολύ καλό σε πλήθος πέραν του βασικού. Τα 45 άτομα της Ο.Μ. είναι είτε στελέχη των εταιρειών της ένωσής μας, είτε υπάλληλοι με μακροχρόνια σχέση με τις εταιρείες και ως εκ τούτου διαθέτουν πολύχρονες σχέσεις συνεργασίας, κάτι που αποδεικνύει ότι η Ο.Μ. μπορεί να καλύψει επιτυχώς και εντός χρονοδιαγράμματος τις απαιτήσεις της υπό ανάθεση μελέτης. Επιπλέον, οι μελέτες, στις οποίες έχουν συνεργαστεί, φαίνονται στον πίνακα συνοχής (Υπόδειγμα 2, Προσάρτημα II). Όλα σχεδόν τα μέλη της Ο.Μ. και συγκεκριμένα 29 άτομα, έχουν συνεργαστεί σε 19 μελέτες, από τις οποίες οι 7 είναι παρόμοιας φύσης με την υπό ανάθεση μελέτη (δηλαδή μελέτες κτηματογράφησης – αποτύπωσης – πολεοδόμησης και μελέτες κτηματολογίου). Επιπλέον, τα συμπράττοντα μέλη της ένωσής μας, δηλαδή η, η και η έχουν συνεργαστεί στο παρελθόν, είτε και οι τρεις μαζί είτε ανά δύο. Με βάση τα παραπάνω, η προηγούμενη συνεργασία των μελών της Ο.Μ. σε πολλά και μεγάλα έργα, παρόμοιας φύσης με την υπό ανάθεση μελέτη, διασφαλίζει συνοχή, υψηλό πνεύμα συνεργασίας και εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία ώστε να ανταποκριθεί η Ο.Μ. στις απαιτήσεις της

υπό ανάθεση μελέτης. Ο συντονιστής της Ο.Μ. έχει πολύ σημαντική εμπειρία πλέον των 45 ετών στην εκπροσώπηση και διοίκηση μεγάλων ομάδων εκπόνησης τοπογραφικών και πολεοδομικών μελετών και έτσι είναι κατάλληλος για τη διαχείριση και το συντονισμό του έργου στο επίπεδο της μελέτης (ήτοι για το συντονισμό των Ο.Ε., την ορθή διαχείριση και διακίνηση της πληροφορίας, τον έλεγχο των χρονοδιαγραμμάτων). Στη δε έκθεση καθηκόντων γίνεται πολύ καλή και λεπτομερής παρουσίαση της κατανομής των ευθυνών τόσο του συντονιστή, όσο και των μελών της ομάδας μελέτης. Συγκεκριμένα αναλύονται τα επιμέρους καθήκοντα και οι δραστηριότητες των μελών των Ομάδων Εργασίας. Μάλιστα για να είναι πιο κατανοητές οι Εργασίες, στην έκθεση καθηκόντων αρχικά αναλύονται οι επιμέρους δραστηριότητες (Ε.Δ.) και οι εργασίες και έπειτα, στην διάρθρωση της Ομάδας ανά Ε.Δ. αναφέρεται το άτομο και τα επιμέρους καθήκοντα αυτού.

Από την άλλη, από τα στοιχεία της υποβληθείσας προσφοράς της προσφεύγουσας προκύπτουν τα ακόλουθα **μειονεκτήματα** της σύνθεσης του προτεινόμενου οργανωτικού σχήματός της, τα οποία **ορθώς** λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή Διαγωνισμού και οδήγησαν σε βαθμολόγησή της με βαθμό 85 στο υποκρίτήριο Κ21:

Τα 29 μέλη της Ο.Μ. προσφεύγουσας έχουν σχέσεις συνεργασίας οι οποίες, ωστόσο, δεν είναι τόσο ισχυρές εφόσον προέρχονται από πέντε (5) διαφορετικούς οικονομικούς φορείς. Όπως προκύπτει από τον πίνακα συνοχής της (Υπόδειγμα 2, Προσάρτημα ΙΙ), οι σχέσεις συνεργασίας της προσφεύγουσας αφορούν το μέγιστο σε δύο ο.φ., αλλά σε πολλές περιπτώσεις μόνο έναν ο.φ. με μέλος ή συνεργάτη από άλλο ο.φ. της προσφεύγουσας ένωσης. Ποτέ δεν έχουν συνεργαστεί και οι πέντε (5) ο.φ. με την ίδια ακριβώς σύνθεση σε προηγούμενη μελέτη. Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, το στελεχιακό δυναμικό της προσφεύγουσας χαρακτηρίζεται από το Πρακτικό Ι ως «καλό πέραν του βασικού». Η έκθεση καθηκόντων της προσφεύγουσας γίνεται ανά ο.φ. και όχι ανά δραστηριότητα. Έτσι, ξεκινάει με τον πρώτο ο.φ. αναφέροντας τις μελέτες που εκπόνησε και την εμπειρία που διαθέτει. Στην έκθεση καθηκόντων που αφορά τον συγκεκριμένο ο.φ. αναφέρονται 6 άτομα, η εμπειρία αυτών και η

προτεινόμενη θέση. Ομοίως, πράττει η προσφεύγουσα και για τους υπόλοιπους τέσσερις (4) ο.φ. της ένωσης. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να αποδείξει πώς θα μοιραστούν τα καθήκοντα επαρκώς στους πέντε (5) ο.φ. και πώς ο γενικός συντονιστής του έργου θα μπορέσει να λειτουργήσει ενιαία ως συντονιστής μιας Ο.Μ. που αποτελείται από 29 άτομα και όχι από ο.φ. λειτουργούντων ανεξάρτητα. Αναφορικά με το συντονιστή του έργου και τα καθήκοντα αυτού δεν γίνεται ιδιαίτερη παρουσίαση του κου, ο οποίος αποτελεί τον Γενικό Συντονιστή του έργου, σύμφωνα με το οργανόγραμμα της Ο.Μ.. Έτσι, διαβάζοντας κανείς την έκθεση τεκμηρίωσης καθηκόντων δεν μπορεί να καταλάβει ποιος είναι ο συντονιστής του έργου, αφού στην προτεινόμενη θέση αυτού η προσφεύγουσα αναφέρει «Εκπόνηση Κεφαλαίου Γ' (υψομετρικές μελέτες)» (σελ. 1 του κεφ.20.3δ Ομάδα μελέτης – έκθεση τεκμηρίωσης καθηκόντων και κατανομής εργασιών του συντονιστή και της ομάδας μελέτης) και όχι Συντονισμό της Ο.Μ. Μάλιστα παρακάτω, στη σελ. 4 της ως άνω έκθεσης τεκμηρίωσης αναφέρεται ότι «Ο Συντονιστής και πολλά μέλη της ομάδας μελέτης, έχουν εκπονήσει τις συγκοινωνιακές – κυκλοφοριακές μελέτες...» και πιο κάτω στην επόμενη σελίδα ότι «Επιπρόσθετα, ο Συντονιστής και πολλά μέλη της ομάδας μελέτης, έχουν συμμετάσχει στην εκπόνηση.... Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους με τη Σύμβουλοι Μηχανικοί Α.Ε...». Διαβάζοντας, λοιπόν, κανείς την έκθεση καθηκόντων δεν αποκτά σαφή εικόνα του ποιος είναι ο συντονιστής της μελέτης, ενώ, υπάρχει και ασάφεια μεταξύ του συντονιστή της μελέτης και των συντονιστών – επιστημονικών υπεύθυνων των ομάδων εργασίας. Η ασάφεια τούτη της προσφοράς ορθώς οδήγησε την Επιτροπή του Διαγωνισμού στην αξιολόγηση της προσφεύγουσας ως «καλής» ως προς τη δομή και σύνθεση του οργανωτικού σχήματος (υποκριτήριο Κ21).

3. Τέλος, από τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας, τουλάχιστον αυτές που αφορούν τη δική μας ένωση, δεν προκύπτει επίκληση παραβίασης συγκεκριμένου νόμου ούτε παραβίαση του ίσου μέτρου κρίσεως σε βάρος της, όπως παραπλανητικά αναφέρεται στον τίτλο του οικείου κεφαλαίου (βλ. σελ. 20 της προσφυγής). Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατό να αντικρούσουμε συναφώς.

4. Επομένως, όλες οι αιτιάσεις της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής υπό τον τίτλο «Λόγοι ακύρωσης που αφορούν την βαθμολογία των διαγωνιζόμενων 1ου και 3ου και πιστοποιούν την παραβίαση του νόμου και του ίσου μέτρου κρίσεως σε βάρος της προσφεύγουσας» που αφορούν την ένωσή μας είναι αβάσιμες και πρέπει να απορριφθούν.». Ομοίως, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση ισχυρίζεται ότι οι εργασίες του Κεφαλαίου Γ΄ της Π.Ε. 12, αποτελούν το Πακέτο Εργασίας 13 (ΠΕ 13): Εργασίες Κεφαλαίου Γ Πρ. Εφ. Π.Ε. 12, όπως αναλυτικά αυτό αναφέρεται στη σελ. 38-39 της κατατεθείσας τεχνικής προσφοράς της (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf»). Επίσης, αναφέρει σχετικά ότι: «...όπως προκύπτει από το κεφάλαιο 3.1 της Τεχνικής μας Προσφοράς («Οργανόγραμμα» σελ. 46), το Πακέτο Εργασιών 13 (ΠΕ 13) που περιλαμβάνει τις εργασίες του Κεφαλαίου Γ της Π.Ε. 12, θα υλοποιηθεί από την ομάδα έργου που αποτελείται από τους και Υπεύθυνο τον» και πράγματι στην υποβληθείσα τεχνική προσφορά της (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ.pdf», σελ. 46 επ. «Κεφάλαιο 3: Έκθεση Σχετική με την Ομάδα Μελέτης (20.3.δ-20.3.ε)», παρ. 3.1 «Οργανόγραμμα» και 3.2 «κατανομή εργασιών – καθηκόντων – ευθυνών των μελών της ομάδας μελέτης»), αναφέρονται αναλυτικά τα μέλη της ομάδας μελέτης που θα απασχοληθούν στην επίμαχη ΠΕ, ενώ επιπρόσθετα μνημονεύονται και τα μέλη της ομάδας Υδραυλικής Μελέτης που θα απασχοληθούν στην ίδια ως άνω ΠΕ. Περαιτέρω, στο ίδιο προαναφερθέν αρχείο, στη σελ. 48, στην ενότητα «Θέση στο έργο/Ονοματεπώνυμο/Περιγραφή καθηκόντων - ευθυνών», υπάρχει εκτενής και διεξοδική αναφορά στις αρμοδιότητες, τα καθήκοντα και την κατανομή των εργασιών μεταξύ των μελών τα ομάδας μελέτης ανά Πακέτο Εργασίας (ΠΕ). Κατόπιν τούτων, όπως βάσιμα υποστηρίζει η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, οι προβαλλόμενες αιτιάσεις της προσφεύγουσας ένωσης, παρίστανται όλως αόριστες, χωρίς καμία συγκεκριμένη αναφορά σε πλημμέλεια της υποβληθείσας προσφοράς της ή/και σε παραβίαση διάταξης του συνολικού κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού.

Προσέτι, οι ίδιοι ως άνω ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης σε βάρος της προφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, κρίνονται απορριπτέοι ως νόμω και ουσία αβάσιμοι, καθώς όπως απέδειξε η δεύτερη παρεμβαίνουσα, αλλά και προκύπτει εναργώς από την υποβληθείσα τεχνική προσφορά της ότι ρητά αναφέρονται τα πρόσωπα που θα απασχοληθούν στο Πακέτο Εργασίας (ΠΕ 13), το οποίο περιλαμβάνει και τις εργασίες για την εκπόνηση της Πράξης Εφαρμογής (Π.Ε.) 12. Συνεπώς, ο τελευταίος αυτός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ένωσης, απορρίπτεται για μεν την πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση εκτός από αβάσιμος και ως αορίστως προβαλλόμενος, ενώ για τη δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

44. Επειδή, με βάση τα όσα αναλύθηκαν διεξοδικά στις σκέψεις 37-43 της παρούσας, ο τέταρτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος εν μέρει ως νόμω και ουσία αβάσιμος και επιπλέον ως αορίστως προβαλλόμενος για ορισμένους από τους έξι επιμέρους ισχυρισμούς που περιλαμβάνει, όπως αναπτύχθηκε διεξοδικά στις αντίστοιχες σκέψεις. Ακολούθως, πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης.

45. Επειδή, τέλος, η προσφεύγουσα ένωση με τον πέμπτο και τελευταίο λόγο προσφυγής, όπως αναλύεται στις σελ. 26-28, υπό «4. Συγκριτική αξιολόγηση βαθμολογιών – ανεπαρκής αιτιολογία», υποστηρίζει ότι είναι ακυρωτέα η προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής, καθώς με βάση τον Πίνακα Βαθμολογίας που συντάχθηκε από την αναθέτουσα αρχή, προκύπτει η μη νόμιμη και εσφαλμένη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης. Επί του πέμπτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή με τις προαναφερθείσες Απόψεις της (σελ. 6), υποστηρίζει ότι: *«Αναφορικά με την πιθανή ακυρότητα της βαθμολογίας των δύο παραπάνω ενώσεων είναι στις αρμοδιότητες Σας να κρίνετε το βάσιμο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας Ένωσης Ο.Φ.»*. Ομοίως, η πρώτη παρεμβαίνουσα ένωση, ισχυρίζεται στις σελ. 24-25 της ασηκθείσας παρέμβασής της, υπό «III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ», υπό «Β. Επί των αιτιάσεων που πλήττουν τη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών», «iii. Ως προς τις αιτιάσεις της προδικαστικής προσφυγής υπό το τίτλο «Συγκριτική αξιολόγηση βαθμολογιών – ανεπαρκής αιτιολογία.» ότι υπό εξέταση λόγος προσφυγής είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτει στην ασκηθείσα παρέμβασή της. Συναφώς, η δεύτερη παρεμβαίνουσα ένωση ισχυρίζεται στις σελ. 14-24 της ασκηθείσας παρέμβασής της, υπό «ΙV. ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ», υπό 6 ότι ο πέμπτος λόγος προσφυγής είναι αβάσιμος και άρα απορριπτέος.

46. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών πρέπει να γίνουν οι ακόλουθες αναφορές. Όπως έχει κριθεί (ΑΕΠΠ 917/2019 και 1363/2019) νομίμως και παραδεκτώς παρατίθενται από αυτήν στην προσβαλλόμενη απόφαση και το από 02.01.2020 1^{ου} Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού, όπως η αιτιολογία που περιλαμβάνεται σε αυτό, αποτελεί και την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, αναλυτικά τα πλεονεκτήματα της τεχνικής προσφοράς της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας από τεχνικής απόψεως σε κάθε επιμέρους κριτήριο, πλην του Κριτηρίου Κ11 (Τεχνική έκθεση), όπου κρίθηκε ότι υπερτερεί η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης έναντι αμφοτέρων των τεχνικών προσφορών των παρεμβαίνουσών ενώσεων και το Κριτήριο Κ22 (Συνοχή της ομάδας μελέτης), όπου κρίθηκε ότι υπερτερεί η προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης έναντι της πρώτης παρεμβαίνουσας ένωσης. Κατά συνέπεια, προκύπτει ότι υπήρχε πλήρης, σαφής, εμπειριστατωμένη και ειδική αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης, σχετικά με τη βαθμολόγηση των επίμαχων τμημάτων της προσφοράς των υποψηφίων, όπως αυτά προσβάλλονται από την προσφεύγουσα ένωση με τον εξεταζόμενο πέμπτο λόγο της προσφυγής. Εξάλλου, απαραδέκτως αμφισβητείται από την προσφεύγουσα ένωση η ουσιαστική κρίση της Διοίκησης ως προς το ύψος της βαθμολογίας της τεχνικής προσφοράς της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας στα συγκεκριμένα κριτήρια (ΕΑ ΣτΕ 164/2010, 216, 402/2009, 613/2008, 827, 232/2007)

47. Επειδή, συναφώς, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 367 παρ. 1 του Ν. 441/2016 ορίζεται ότι: «*Η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος...*», ενώ σύμφωνα με τη ρητή διατύπωση του άρθρου 367 παρ. 2 του Ν. 441/2016: «*Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια.*». Περαιτέρω, όπως δέχεται παγίως και η νομολογία (βλ. και ΑΕΠΠ 761/2018, 917/2019 και 1363/2019) ο έλεγχος ουσίας που πραγματοποιείται στα πλαίσια της κρίσης επί μίας προσφυγής, όπως η προδικαστική προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π., εκ μόνου του λόγου ότι περιλαμβάνει πλήρη έλεγχο πραγμάτων και εξουσία ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης, δεν συνεπάγεται ότι είναι απεριόριστος ή ότι η επανεξέταση και επανεκτίμηση της υποθέσεως μπορεί να πραγματοποιηθεί εξ υπαρχής και πρωτοτύπως κατά λειτουργική υποκατάσταση της ενεργού διοικήσεως. Και τούτο διότι και ο ουσιαστικός έλεγχος είναι πάντως έλεγχος συγκεκριμένης πράξεως, ο οποίος οριοθετείται αφενός μεν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 79 του ΚΔΔ και του Ν. 441/2016, από το αντικείμενο και την πραγματική της βάση, καθώς και τους λόγους και τα αιτήματα της προσφυγής, και αφετέρου, από τους κανόνες για το αντικείμενο και το βάρος της απόδειξης (ΣΤΕ 166/2018, ΔΕΦΑΘ 637/2013, πρβλ. και ΣΤΕ 1879/2008, σκ. 5). Μετά και την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης της αναθέτουσας, ως μη νόμιμης, τυχόν ουσιαστική περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης από το δικαστήριο, εν προκειμένω την Α.Ε.Π.Π., θα αποτελούσε ανεπίτρεπτη υποκατάσταση της και για το λόγο αυτό πρέπει να απόσχει. Συνεπώς, πρέπει να αναπεμφθεί η υπόθεση στη διοίκηση κατ' αυτεπάγγελη ενέργεια του Δικαστηρίου (της Αρχής) (ΔΕΦΑΘ 5088/2002). Ο Δικαστής και εν προκειμένω η Α.Ε.Π.Π., ερευνά συγκεκριμένα αν υπάρχει πλημμέλεια όσον αφορά τον καθορισμό των κριτηρίων που έθεσε η διοίκηση κατά διακριτική ευχέρεια με τη σύνταξη των όρων της διακήρυξης επί

παραδείγματι, χωρίς όμως εξουσία να υποκαταστήσει τη διοίκηση στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας και να μεταρρυθμίσει την προσβληθείσα με προσφυγή διοικητική πράξη, σε περίπτωση που η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας κριθεί μη σύννομη, λόγω υπέρβασης των νομίμων ορίων της (ΣτΕ 1222/1979, βλ. και Ηλία Κουβαρά, «Η απαγόρευση υποκατάστασης του δικαστή στο έργο της Διοίκησης ως είδωλο της διοικητικής δικαιοσύνης», ΕΔΔΔΔ 3/2015 και εκεί περαιτέρω εκτενείς παραπομπές σε σχετική νομολογία και θεωρία). Συναφώς έχει κριθεί (ΕΑ ΣτΕ 1072/2009) ότι η κρίση περί της δυνατότητας ανταποκρίσεως της αιτούσας (της παρεμβαίνουσας εν προκειμένω) στις ανάγκες υλοποιήσεως του έργου ανήκει κατ' αρχήν στην αναθέτουσα αρχή, η δε Επιτροπή Αναστολών και άρα και η Α.Ε.Π.Π. κατά την κρίση της ασκηθείσας προδικαστικής προσφυγής ενώπιόν της, δεν έχει την εξουσία να προβεί πρωτοτύπως στην εξέταση του ζητήματος αυτού, ενέργεια η οποία θα ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη υποκατάσταση της κρίσεως της Διοικήσεως (πρβλ. κατ' αναλογία ΕΑ ΣτΕ 31/2003). Συνακόλουθα, μοναδικό αίτημα σε ασκηθείσα προδικαστική προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π., είναι αποκλειστικά εκ του νόμου, σε περίπτωση αποδοχής της προδικαστικής προσφυγής, η Α.Ε.Π.Π. να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής ή την φερόμενη προς κρίση παράλειψή της και να αναπέμψει την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου η τελευταία να συμμορφωθεί με το διατακτικό της απόφασης της Α.Ε.Π.Π., η οποία ωστόσο σε καμία περίπτωση, όπως ήδη εκτέθηκε, δεν έχει εξουσία ούτε να διαπλάσει το ουσιαστικό περιεχόμενο της ακυρωθείσας από αυτήν απόφασης, υπό την έννοια της τροποποίησής του ούτε φυσικά να προβεί η ίδια στην οφειλόμενη ενέργεια, καθ' υποκατάσταση της αναθέτουσας αρχής.

48. Επειδή, ωστόσο, είναι σαφές ότι πρέπει να αιτιολογείται η βαθμολόγηση της τεχνικής προσφοράς σε ορισμένο κριτήριο με βαθμολογία κατώτερη του 100, όπως και η βαθμολόγηση με βαθμό άνω του 100 (ΔεφΘεσσαλ 211/2012), με αναφορά στα στοιχεία, από τα οποία προκύπτει ότι η προσφορά του διαγωνιζομένου καλύπτει – και κατά τι – τις τασσόμενες από τη διακήρυξη

τεχνικές προδιαγραφές. Η εν λόγω ειδική κρίση της επιτροπής δεν μπορεί να αναπληρωθεί από την παρεχόμενη βαθμολογία στο συγκεκριμένο κριτήριο, διότι η λεκτική διατύπωση της κρίσης της επιτροπής είναι στην περίπτωση αυτή αναγκαία τόσο για την υποβολή αντιρρήσεων από τον ίδιο τον διαγωνιζόμενο ή τους λοιπούς διαγωνιζόμενους, όσο και για τον έλεγχο του αιτιολογημένου της κρίσης (ΣΤΕ 1954/2011, ΕΑ ΣΤΕ επί Α.Μ. ΕΑ 415/2010, 378/2010, 429/2009 κ.ά.). Περαιτέρω, εφόσον διαγωνιζόμενος ισχυριστεί, δια της προσφυγής του, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς και όχι με απλή διαμαρτυρία, ότι η προσφορά του, ως προς το κριτήριο αυτό, καλύπτει ακριβώς ή και υπερκαλύπτει τις υπό της διακηρύξεως τασσόμενες τεχνικές προδιαγραφές, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να απαντήσει αιτιολογημένα επί των ισχυρισμών αυτών, ήτοι με αναφορά εις τα στοιχεία των φακέλων των τεχνικών προσφορών να παραθέσει τους λόγους, για τους οποίους η εν λόγω προσφορά είτε δεν καλύπτει ακριβώς είτε δεν υπερκαλύπτει τις προδιαγραφές αυτές, άλλως η απόρριψη της προσφυγής κατά το μέρος αυτό είναι ανατιολόγητη. Ομοίως δε αιτιολογία απαιτείται και όταν, δια της προσφυγής, προβληθούν από διαγωνιζόμενο συγκεκριμένες αιτιάσεις κατά της βαθμολογήσεως της προσφοράς άλλου διαγωνιζομένου (βλ. ΣΤΕ 118/2009 σκ. 5 και ΕΑ ΣΤΕ 50/07, 765/2003, 352/04 κ.ά), έτσι ώστε να προκύπτει ανελέγκτως, ότι κατά τις απαιτούμενες συγκρίσεις μεταξύ των προσφορών, στις οποίες δεν κωλύονται να προβαίνουν τα όργανα του διαγωνισμού, εξασφαλίστηκε η τήρηση του επιβαλλόμενου ενόψει της αρχής της ισότητας ενιαίου μέτρου κρίσης των προσφορών, ανταποκρινόμενου στο επίπεδο των διαγωνιζομένων και ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, κατέστη εφικτή η κατά το δυνατόν ακριβοδίκαιη βαθμολόγηση τους (ΔΕφΘεσσαλ 211/2012 σκ. 4, ΕΑ ΣΤΕ 94, 378/2010, 20/2009, 682/2008, 50/2007, 765/2003, 352/2004 κ.ά.).

49. Επειδή, η προσφεύγουσα ένωση, με τον πέμπτο λόγο προσφυγής, προβάλλει ειδικότερα, ότι η αξιολόγηση της προσφοράς της και δη η υποβαθμολόγηση της προσφοράς της είναι παράνομη αυτοτελώς, αλλά και σε συσχέτιση με τις προσφορές της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, όπως άλλωστε και η τεθείσα βαθμολογία. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

ότι: «[...] **Παρόλα αυτά**, εμείς πήραμε τελική βαθμολογία **88,04** χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η πληρότητα προσέγγισης, διαπίστωσης και προτεινόμενης λύσης εκάστου προβλήματος και κυρίως χωρίς να αιτιολογείται τόσο η "ίδια" ή μεγαλύτερη βαθμολογία ανόμοιων και κατά μεγάλο μέρος μη ανταποκρινόμενων στις αιτήσεις της Διακήρυξης προσφορών των έτερων σχημάτων, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί ο κατωτέρω πίνακας, ο οποίος περιέχει αυτοτελείς αλλά και συνολική για κάθε διαγωνιζόμενο σχήμα βαθμολογία εσφαλμένη, ανατιολόγητη και μη ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις της Διακήρυξης, ως εξής:

	Κριτήρια				
Οικονομικός φορέας	K11 (Τεχνική έκθεση)	K12 (Μεθοδολογία-Χρονοδιάγραμμα)	K21 (Οργανόγραμμα-εκθεση καθηκόντων)	K22 (Συνοχή της ομάδας μελέτης)	Τελική βαθμολογία
.....	85	85	95	85	87,40
.....	90	95	90	95	92,60
.....	95	85	85	89	88,04

». Συνεπώς, σύμφωνα με τις ανωτέρω προβαλλόμενες αιτιάσεις της προσφυγής σχετικά με τη βαθμολογία που έλαβαν οι προσφορές της προσφεύγουσας ένωσης και και αμφοτέρων παρεμβαινουσών ενώσεων, η προσφεύγουσα ένωση αιτείται να αποκλεισθούν οι προσφορές της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης. Τα ανωτέρω δε, δεδομένου ότι με την υποστηριζόμενη από την προσφεύγουσα ένωση αιτιολογία η τεχνική προσφορά της αποδεικνύεται υπέρτερη ποιοτικά, αρτιότερη και άρα άξια να κριθεί με

μεγαλύτερη βαθμολογία για κάθε ένα επιμέρους από τα ανωτέρω αναφερόμενα κριτήρια.

50. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή, ήδη στην προσβαλλόμενη απόφαση και στο από 02.01.2020 1^ο Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού, όπως περιλαμβάνεται αυτό αυτούσιο στην προσβαλλόμενη απόφαση, περιλαμβάνει πλήρη, ειδική, εμπειριστατωμένη και επαρκή αιτιολογία, σχετικά με τη βαθμολόγηση της τεχνικής προσφοράς όλων των συμμετεχόντων στον διαγωνισμό σχημάτων, επί ενός εκάστου επιμέρους κριτηρίου και ενόψει των όσων αναπτύχθηκαν ανωτέρω στις σκέψεις 22-42 της παρούσας, προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή, παρέθεσε νόμιμη αιτιολογία επί των υποβληθεισών τεχνικών προσφορών και αιτιολόγησε πλήρως, ειδικώς και εμπειριστατωμένα την κρίση της, σχετικά τη βαθμολόγηση τους, τηρώντας την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των διαγωνιζομένων. Συναφώς, όπως κατέδειξε η αναθέτουσα αρχή, η τεχνική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας υπερτερεί συνολικά έναντι της τεχνικής προσφοράς της προσφεύγουσας ένωσης στα τρία από τα τέσσερα επιμέρους κριτήρια του διαγωνισμού, όπως αναλυτικά επεξηγείται στο κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ οι αντίθετοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ένωσης αναφορικά με τις ελλείψεις της τεχνικής προσφοράς της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης, σχετικά με τη μεθοδολογία και το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης (Κριτήριο K12), το οργανόγραμμα και την έκθεση καθηκόντων (Κριτήριο K21) και τη συνοχή της ομάδας μελέτης (Κριτήριο K22), δεν αποδείχθηκαν άνευ άλλου τινός εκ μέρους της και αντικρούστηκαν με επαρκή αιτιολογία, με συνέπεια να κρίνονται απορριπτέοι εκτός από αβάσιμοι και ως αορίστως προβαλλόμενοι. Σημειώνεται δε ότι στο Κριτήριο K11 (Τεχνική έκθεση), η προσφεύγουσα ένωση έλαβε υψηλότερη βαθμολογία από την τεχνική προσφορά της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας (95 έναντι 85 και 90 αντίστοιχα για το εν λόγω κριτήριο), στο Κριτήριο K22 (Συνοχή της ομάδας μελέτης), η προσφεύγουσα ένωση έλαβε υψηλότερη βαθμολογία από την τεχνική προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας (89 έναντι 85 αντίστοιχα για το εν λόγω κριτήριο), ενώ στο

Κριτήριο Κ12 (Μεθοδολογία-Χρονοδιάγραμμα), η προσφεύγουσα ένωση ισοβάθμησε με την τεχνική προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας παρεμβαίνουσας (αμφότερες έλαβαν 85 βαθμούς για το εν λόγω κριτήριο) με την αναθέτουσα αρχή να παραθέτει αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους δεν αξιολογήθηκε με επιπλέον βαθμούς η τεχνική προσφορά της προσφεύγουσας ένωσης, σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο πέμπτος και τελευταίος λόγος προσφυγής, κρίνεται απορριπτέος εκτός από αβάσιμος και ως αορίστως προβαλλόμενος, καθώς η κρίση της αναθέτουσας αρχής περί της βαθμολογίας των τριών προσφορών είναι επαρκώς αιτιολογημένη και δεν υπερέβη τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας κατά τη βαθμολόγησή τους, ενώ αντίστοιχα γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της πρώτης και της δεύτερης παρεμβαίνουσας ένωσης.

51. Επειδή, κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

52. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

53. Επειδή, πρέπει να γίνει δεκτή η ασκηθείσα πρώτη παρέμβαση.

54. Επειδή πρέπει να γίνει δεκτή η ασκηθείσα δεύτερη παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την πρώτη ασκηθείσα παρέμβαση.

Δέχεται τη δεύτερη ασκηθείσα παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Αριθμός Απόφασης: 338/2020

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 5 Μαρτίου 2020 και εκδόθηκε στις 26 Μαρτίου 2020 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Ελένη Χούλη